

HUŠA OTROK

št. 30

glasilo angelinega vrtca

junij
2016

angelina

03	UVODNIK
04	KO SMO DOMA
07	IZ ZAKLADNICE MONTESSORI
12	ANGELA NAS NAGOVARJA
16	DOBRI PASTIR MED NAMI
21	POGOVOR
26	GODOVNI ZAVETNIKI
28	PREDSTAVITEV PROJEKTA
32	DNEVNIK DOGODKOV IN ODMEVI
68	TIHA OPAZOVANJA
70	TEDENSKA SPODBUDE
75	VPRAŠANJA STARŠEV
78	DELO NAŠIH ROK
80	IZ OTROŠKIH UST
82	SPOMINI
84	ČESTITKE IN ZAHVALE

Hiša otrok, glasilo Angelinega vrtca
Izdaja Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje,
versko dejavnost in kulturo, Josipine Turnograjske 8, 1000 Ljubljana

Odgovorna urednica: s. Nina Ipavec

Urednik: Matic Trbižan

Uredniški odbor: Metka Švegl, Nina Popek, Urška Hrast, Polona Avanzo,
Urša Molan, Matic Trbižan, Tina Koren, Metod Emeršič, Ema Benec Čuk

Oblikovanje: Urša Molan

Slika na naslovnici: Lisbeth Maria

Pisani naslovi in sličice: delo otrok Angelinega vrtca

Foto: iz arhivov Angelinega vrtca in družinskih arhivov

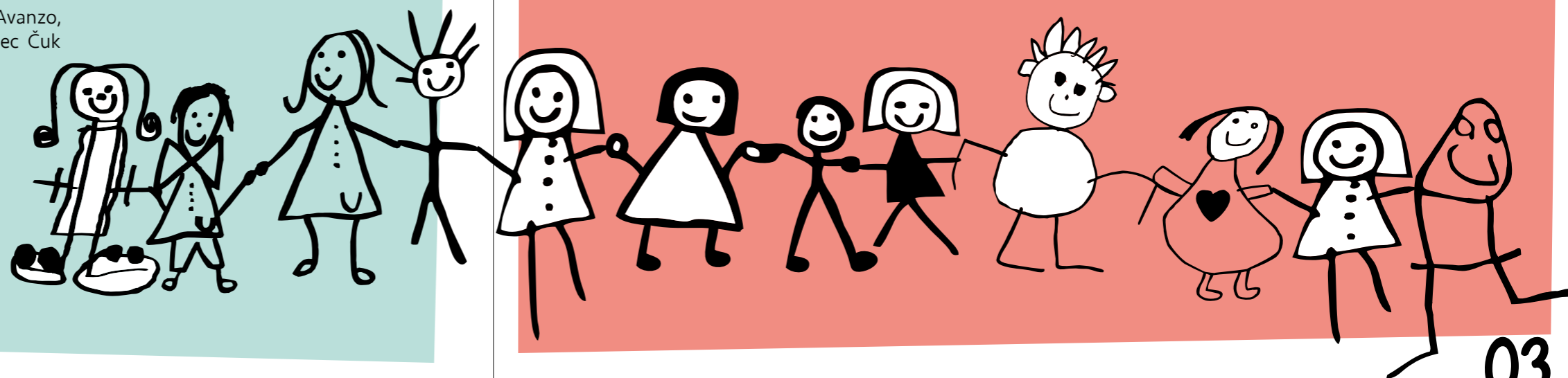
Lektoriranje: Pavlina Zrimšek, Matija Ogrin, Špela Truden

Prelom: Urša Molan

Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana

Ljubljana, junij 2016

elektronski naslov za pošiljanje člankov:
angelin.vrtec@guest.arnes.si

UVODNIK

Ponovno je pred in med nami - Hiša otrok. Kot vedno s kakšno domisljico iz otroških ust, malo prenovljena, z zanimivimi članki, tudi izpod rok starih staršev in s pregledom dogodkov pretekle polovice leta, ter spomini nanje. Meni še posebej ljub je spomin na zgodbo o sv. Angeli, ki so jo otroci tako odlično prikazali pri naši skupni sv. maši v januarju. Kako slikovita predstavitev, ki poudari najpomembnejše točke svetničinega življenja!

Člankov je mnogo, fotografij in otroških izdelkov, ki nas popeljejo v dragoceni čas, ki ga naši otroci preživijo v vrtcu, še več. Zakladnica montessori nam vsakič odkrije nov kamenček v svojem širokem mozaiku. Rubrike so raznolike - za vsakogar nekaj. Naštevala jih ne bom, saj jih lahko preberete v kazalu. Ena izmed njih pa me v zadnjem času še posebej nagovarja, saj me usmerja k bistvenemu ...

To je »Dobri pastir med nami«. Ta nas ponovno popelje v svet atrija, kateheze, ki so je otroci deležni v vrtcu. Odstira nam njeno bogato vsebino, skozi katero otroci vstopajo v odnos z Dobrim pastirjem. Ta pristna vera in globoki odgovori ali misli, ki jih na to temo izrečejo otroci, me vedno znova presunejo in utrjujejo v prepričanju, da je način uvajanja v vero, kakršen je v atriju, za gradnjo otrokovega odnosa z Bogom izjemno pomemben. Daje jim tudi občutek varnosti in ljubljenosti, kar v tem najnežnejšem obdobju najbolj potrebujejo.

Hvaležna sem za te predstavitve dela v atriju, ki jih lahko beremo v Hiši otrok. Opominjajo me na bistveno, na čiste osnove naše vere, brez dodatne navlake, ki tudi bralcem dajejo mnogo za razmislek. Tokrat nas, bralce, avtorica članka spomni, da nas Jezus kliče po imenu. Mu bomo sledili?

Da bi mu, in to na vseh naših poteh, želim vsem nam, dragi starši, otroci, babice, dedki, zaposleni v vrtcu in vsi, ki berete to našo Hišo otrok!

Metka Švegl, mama Tomaža iz Zelene sobe

KO SMO DOMA

Med tednom je zaradi interesnih dejavnosti prostega časa bolj malo, a otroci vsak dan najdejo čas za svoje najljubše aktivnosti, ki jih sprostijo, ob njih uživajo, se svojevrstno izražajo in medsebojno povežejo.

Prav vsi radi likovno ustvarjajo in razstavljajo svoje izdelke na vidno mesto, zato so stene in vsa vrata stanovanja okrašena. Ker žal vse ne more na razstavo, je treba narediti ožji izbor in kar nekaj izdelkov mora v smeti, tako da največ odpadkov pri nas predstavlja papir.

Zelo lepo jih je opazovati, ko si razdelijo vloge in se igrajo različne življenjske situacije. Spontano prikažejo svoje dožemanje sveta, način razmišljanja, urijo se v besednem, čustvenem izražanju in vživljanju v druge.

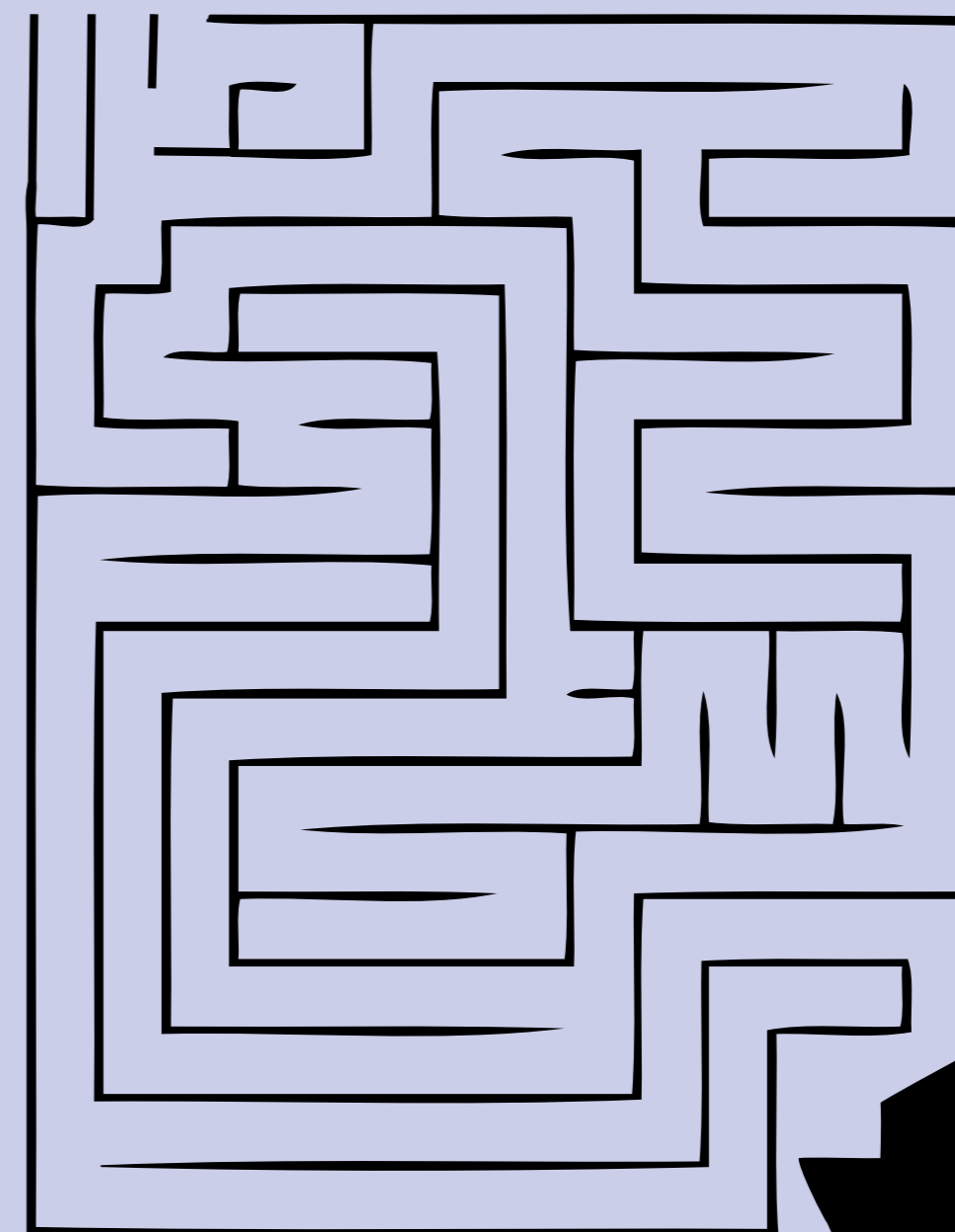
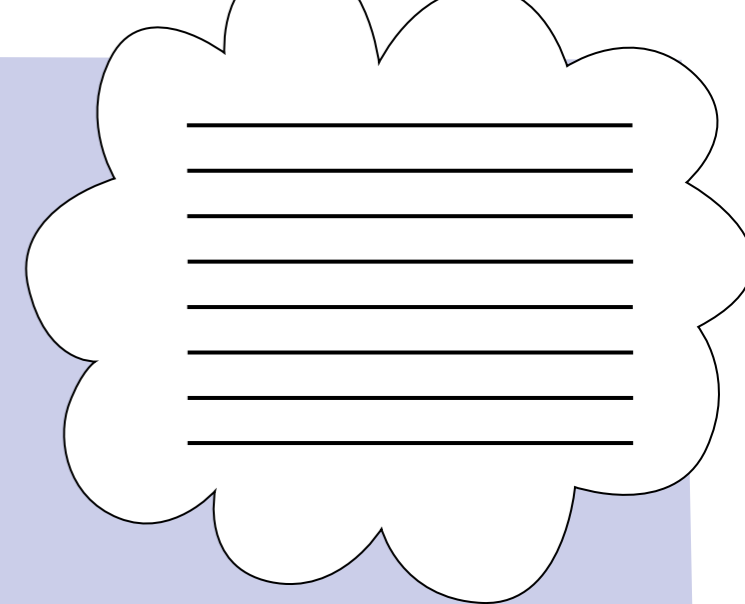
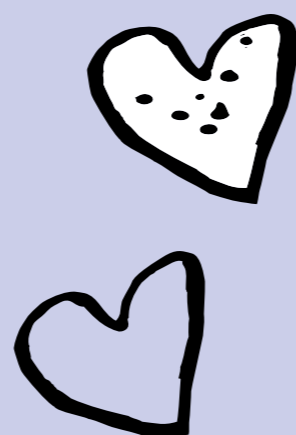
Branja jim ni nikoli dovolj. Sedaj lahko že starejši hčerki bereta mlajšima dvema, tako da starša lahko uživa v opazovanju in poslušanju.

Ker se doma tako zaposlijo, jih je včasih prav težko spraviti ven. Zelo radi potekajo okrog hiše, se igrajo v pesku, vozijo s kolesom ali skirojem.

Konec tedna je več časa, da smo kot družina tudi več skupaj. Ob sobotah zjutraj najprej skupaj slavimo Boga, najraje s pesmijo ob kitari. Nato izdelamo urnik za gospodinjska opravila, učenje, vadenje inštrumenta in za ostale sprostivne dejavnosti. Skupaj pojemo kosilo in če je lepo vreme, se odpravimo na kakšen hrib.

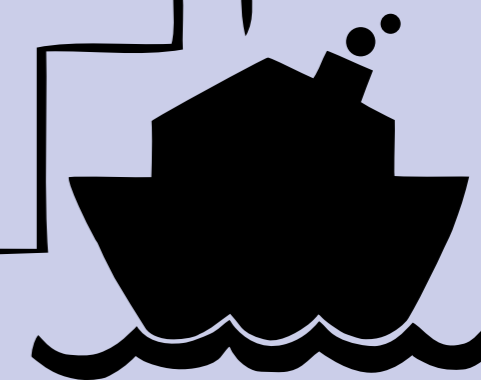
Največ zadovoljstva nam prinese izlet v naravo, kjer se nadihamo svežega zraka, nasmejimo, razgibamo in vedno doživimo kaj novega in zanimivega, tako da se zvečer zadovoljni in prijetno utrujeni uležemo k počitku. Še prej pa se Dobremu Bogu zahvalimo za lepo preživet dan in takrat iz otroških ust kar dežujejo zahvale tudi za takšne male pozornosti in doživetja, ki jih starša v dnevu sploh nisva opazila. To nas notranje obogati in navda z velikim zadovoljstvom, umiri ter na poseben način poveže.

Milena Osredkar

POMAGAJ ŽIVALIM
NAJTI POT DO
NOETOVE BARKE.

V BELI OBLAK NAPIŠI
VSE ŽIVALI, KI JIH
VIDIŠ NA RISBICI.

Ilustracija: Urša Molan

Amina R. ✿ 5 let

iz zakladnice montessori

ZA MAMI IN ATIJA: KAKO NAJ BOM OBLEČEN V VRTCU

V vrtcu sem kot doma. Pomagam pospravljati, ustvarjam, grem na sprehod in počnem še veliko drugih zanimivih stvari, zato si želim, da me oblečeta v udobna oblačila. Oblačila, ki mi ne bodo ne premajhna in ne prevelika in taka, ki me pri igri ne bodo ovirala. Naj bodo ravno pravšnja.

Oblačila naj me predvsem ne ovirajo, ko grem na stranišče.

Mami, vem da v krilcu izgledam kot princeska. To krilo pa me zelo ovira, ko želim na stranišče. Ti povem, kako izgleda: dvigniti moram krilo, ga držati in si ob tem še sleči pajkice/žabice. Ko mi končno uspe, se usedem na straniščno školjko in še vedno ne vem, kam naj s tistim krilcem. Sprašujem se, ali bi bilo bolje, da bi ga spustila na tla. Pa tiste hlačne nogavice. Zelo sem pazila, da jih ne bi strgala, a ko sem si jih oblačila, se je naredila majhna luknjica. Res ni bilo namenoma. Mislim, da bi mi bilo veliko lažje, če bi bila oblečena v pajkice.

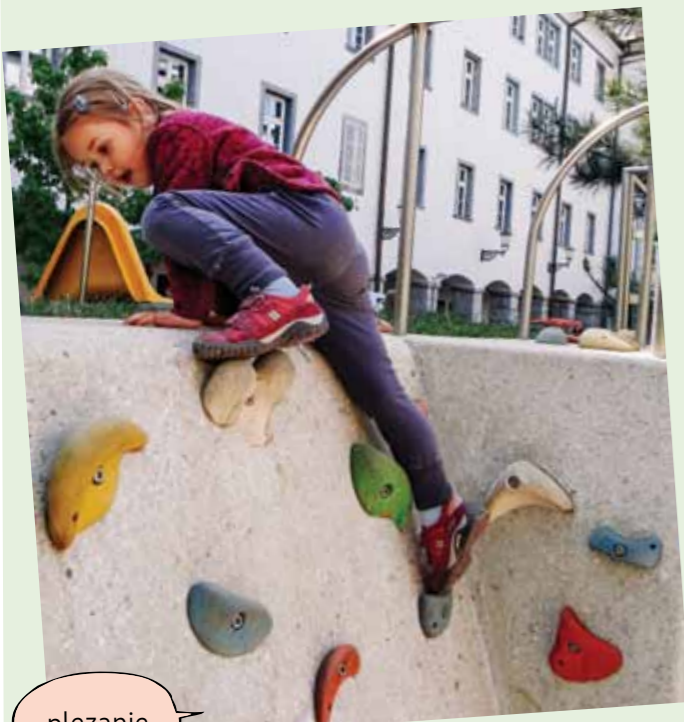
Vem, da v hlačah z naramnicami izgledam kot pravi mojster. Ati, a ti veš, da imam v vrtcu veliko prijateljev? Z njimi se včasih tako zaigram, da na stranišče stečem zadnji trenutek. In kako naj si hitro odpnem te naramnice, da bom uspešen? Večkrat se zgodi, da moje naramnice končajo v straniščni školjki. Težave imam tudi pri zapenjanju in sem zaradi tega vedno zadnji. Nič mojstrsko ne izpadem pred svojimi prijatelji.

Zelo »frajersko« izgledam s hlačami s pasom, samo odpeti ali zapeti ga pa ne znam. Kako naj bom samostojen? Ali mi lahko kupita hlače, ki jih z elastiko ali gumbom nastavimo v pasu, da jih bom na stranišču lahko hitro slekel? Takih hlač tudi med igro ne bom izgubil.

Pa še nekaj vaju prosim. Kupita mi spodnjo majico. Ne želim več bodija, saj ne nosim plenic. Želim si biti kot vidva. Ta bodi je zame zelo nepraktičen. Večkrat se mi zgodi, da ga pomočim tja, kamor si najmanj želim (berita: v straniščno školjko). In tisti gumbi ... Ali jih moram zapeti? Kaj pa, ko se mi bo mudilo na stranišče? Bom pravočasen?

Mami in ati, sta hodila v vrtec? Če sta, potem vesta, da se tu veliko igramo. Igramo se tudi zunaj, na travi, pesku, skačemo po lužah, hodimo po blatu, plezamo čez veje ... Ne jezita se, če bodo moja oblačila prašna od peska, strgana ali umazana od blata. To pomeni, da se učim. Učim se z raziskovanjem in zbiranjem informacij iz okolja. Priznam, sem radoveden, zato me pustita, da raziskujem in analiziram dele rastlin ali pokukam pod kakšen kamen. Kadar sem od mivke, gradim stolpe ... Nikoli se ne ve, mogoče bom nekoč gradbeni inženir. Tiste hlače, ki so malo zelene. Raziskoval sem, iskal sem gosenice. Ne jezita se, zelo me zanimajo rastline in male živali. Mogoče bom biolog. Neskončno rad tudi rišem, a ne ustvarjam sproščeno, saj vedno pazim na svoja oblačila. Lahko da bom nekoč velik umetnik. Ne jezita se, če bo moja najbolj fina majica od barve. Če želita, da raziskujem, ustvarjam, ... Me oblecita v oblačila, ki jih ni škoda. Oblačila, ki se lahko umažejo, strgajo.

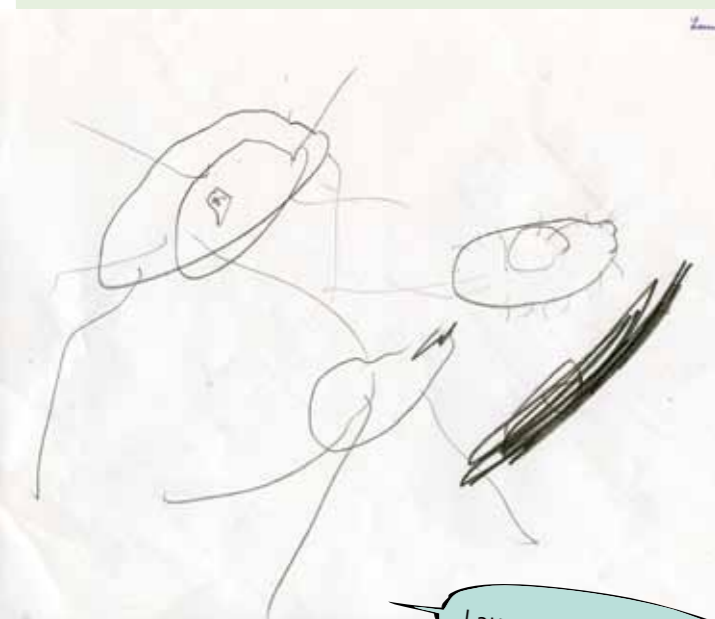

plezanje

ustvarjanje

Laura G. ☼ 28 mesecev

igranje na pesku

Vid R. ☼ 3 leta

pomivanje posode

V vrtcu preživim veliko aktivnega časa. Naj bodo temu primerna tudi moja oblačila. Nisem v pisarni, nisem na kavi ali v trgovini za blagajno. Sem delavec v gradbenem podjetju, umetnik pred svojim slikarskim platnom, pomočnik v kuhinji in temu primerno naj bom tudi opravljen. Za taka opravila je najboljša trenirka (ali športne elastične hlače/pajkice). Pa še jezila se ne bosta, če bo umazana ali strgana. Kavbojke ali elegantne hlače pa me oblecita, ko bo kakšna posebna priložnost in ne bo trajala dolgo.

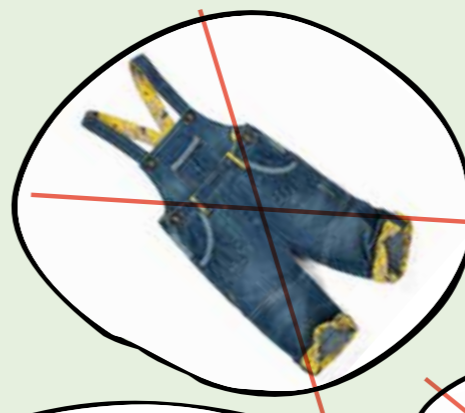
Ne vem, kako je v vajini službi, a pri nas v vrtcu pozimi poskrbijo, da je toplo. Res ne potrebujem pod hlačami še hlačnih nogavic. Pa dva dolga rokava. Ali vidva tudi notri nosita dva dolga rokava? Vesta, kako mi je vroče? Komaj diham. Še dobro, da vzgojiteljica opazi mojo zadrego in mi sleče kakšen kos oblačila. Če vama ne izgledam dobro v hlačnih nogavicah, oblecita me v pajkice, ko bomo šli na sprehod bom čeznje oblekel hlače. Pa prosim vaju le za en dolgi rokav.

Samo še nekaj. Prihajajo toplejši dnevi. V takih dneh jo radi mahnejo na daljši sprehod. S tistimi natikači je res težko hoditi na Rožnik. Tudi za igrišče niso najbolj praktični. Plezam na vlakec in se zataknem. Malo je manjkalo in bi padel. Kaj si lahko obujem superge ali pa tiste zaprte sandale? Tiste, pri katerih mi prsti ne lezejo ven in mi peto dobro oprimejo paščki, ki so nameščeni zadaj. Rad bi sproščeno plezal in hodil.

Hvala, da me razumeta,
vajin sonček☀

Vir:
- <http://zastarse.si/>

Tina Opeka, vzgojiteljica Rdeče sobe

NASVET: Zdaj, ko prihaja pomladno in poletno deževje, pustite svojim otrokom, da hodijo ali celo skačejo po lužah ali blatu, kolikor jih je volja. Namesto da jih omejujete, jim zagotovite varno okolje za raziskovanje in veselje v naravi.

Otrok mora skakati po blatu, plezati po drevesu, skakati po postelji, ker na ta način stimulira razvoj kognitivnih sposobnosti.

»Celo prvo leto otroka učimo hoditi in govoriti, preostanek življenja pa ga silimo, da sedi in je tiho.«
(astrofizik Neil deGrasse Tyson)

Ali poznate kakšnega zdravega otroka, ki ne bi želel steči do blatne luže z željo, da bi po njej gazil, skakal, pljuskal ali jo preskočil?

UPORABA NARAVNIH MATERIALOV

Iz dneva v dan opazujem otroke. V vrtcu, doma, gotovo tudi že nekoliko po poklicni deformiranosti. ☀️ Otrok naj bi čim več časa preživel zunaj. V vaškem okolju, iz katerega izhajam, je spontane igre zunaj gotovo nekoliko več. Okolje otroka samo vabi, da raziskuje travnike, potoke, drevesa, živali, nebo ... V vsakem okolju bo sam našel veliko materialov, ki ga navdihujejo. Cvetlice na travniku kar same vabijo, da jih spnemo v šopek, da jih pobožamo, povonjamo. Nekateri se še spominjamo, ko smo iz marjetic pletli naglavne venčke in nato smo kraljične hodile po mehki travi – seveda bose.

Dečki imajo gotovo raje veliko delo, ki ga opravijo s svojimi mišicami in že sredi Tivolija se gotovo najdejo kakšne veje, ki jih lahko znosijo na kup, kaj šele v gozdu. Ste že videli dnevno sobo ali kuhinjo spleteno iz vej? Nazadnje sem opazovala dekleta v domačem okolju, ki so skupaj s sosedomi otroki cel dan gradile skupne sobe iz vrbovih vej, in to nad vodo.

V okolici se navadno vedno najde kakšen potok, jezero. Ste že poslušali, kako se sliši, ko kamen pade v vodo? Večji, manjši? Nabrali smo deset kamenčkov. Dva sva si jih razdelila. Koliko kamenčkov sem jaz vrgla?

Morda imate doma možnost obdelovati kakšen kos vrta ali pa v lončku posaditi začimbe in jih opazovati pri rasti. Otroci bodo z veseljem prekopali in posejali kos zemlje. Seveda s časom zraste tudi plevel, ki ga je treba populiti. Otroci so zelo ponosni na svoj kotiček, ki je obdelan.

V naravi ne manjka poizkusov. Kaj se zgodi, ko na zemljo zlijemo vodo? Rožica, kamen, veja, zemlja ... Plava ali potone? Katere stvari v naravi so mrzle, katere tople?

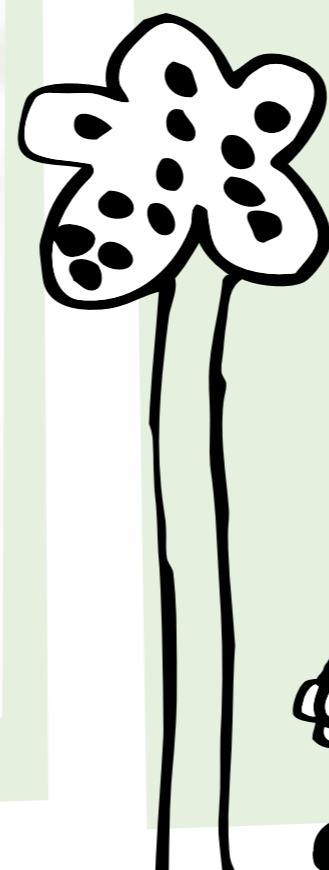
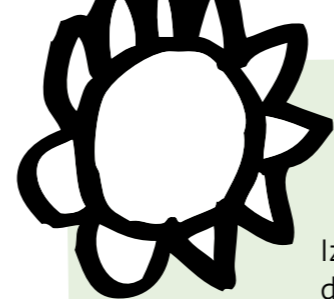
Če se samo usedemo na tla, lahko okrog sebe opazimo mnoge živali, ki hitijo naokrog. Po cesti lahko zasledujemo mravljo, kam hiti. Koliko vrst ptic slišimo! Morda kakšno že prepoznamo?

Nedavno, ko smo obdelovali njivo, hčerka naenkrat vzklikne: »Poglej tisti oblak, ki je kot ptica sredi neba!« In res sva lahko opazili kljun, krila, rep, trup.

Ste že opazovali drevo v različnih letnih časih? Gotovo si lahko otrok izbere drevo, mimo katerega greste domov vsak dan. Jeseni bo pod istim drevesom rad nabral liste in opazoval, kakšnih barv so. Ko pa smo že ravno pri drevesu – ali veste, da lahko že sredi Ljubljane najdemo drevo, po katerem lahko plezamo (seveda brez pomoči)?

Gotovo bi lahko tu zapisala ogromno stvari, ki jih otroci lahko delajo in raziskujejo v naravi. Narava je vedno popolno pripravljeno okolje. Od otrok samih in nas odraslih pa je odvisno, ali znamo stvari videti, si vzeti čas zanje ali pa enostavno prepustiti, da otroci sami raziskujejo. Mi jim moramo pri tem le slediti ali pa jim prepustiti svobodo – seveda znotraj meja dovoljenega!

Janja Burjek, vzgojiteljica Rumene sobe

POBARVAJ ME!

Gabrijel L. ☀️ 4,5 let

angela naša magovarnja

DRAMATIZACIJA OB PRAZNIKU SV. ANGELE

(Vijolična soba)

V Severni Italiji, blizu Gardskega jezera, je pred več kot 500 leti živela družina Merici. Hvaležni so bili Bogu za malo Angelo. Deklica je rastle, se igrala z bratci in najraje s sestrico.

Deklica z rutko in 3 otroci se igrajo trden most.

Angela je še kot majhna deklica rada pomagala mami. Pospravljala je sobe, kuhala, prala, prinašala drva in vodo, delala na polju.

Deklica z rutko nosi drva, zloga perilo, meša lonček s kuhalnico. Mama pometa.

Znala je na ognjišču tako spretno zanetiti ogenj, da se ni nič kadilo, pripraviti okusno polento in še marsikaj.

Najlepše je bilo v Grezzah ob večerih. Vsa družina se je po napornem delu zbrala pozimi okrog ognjišča, poleti pa pod košatim drevesom na dvorišču.

Oče s klobukom, mama, Angela in 3 otroci sedijo ob ognjišču in oče jim kaže SP.

Doma so imeli knjige, kar je bilo za tisti čas nekaj izrednega. Takrat preprosti ljudje niso znali brati in pisati. Mala Angela je očeta od vseh najbolj pozorno poslušala.

Nekoč je Angela vzkliknila: » **Tudi jaz bom svetnica. Rada imam Jezusa.** «

Vsi odidejo, ostane le Angela.

Ko je postala dekle, je tako kot druga dekleta tudi ona razmišljala, kaj bi rada postala.

Deklica z ruto sedi in razmišlja.

Odločila se je, da bo svoje življenje posvetila Jezusu. Vsak dan ga je prejerala v sv. obhajilu in molila pred njim.

Vstane, poklekne pred tabernakelj in moli.

(Zelena soba)

V Angelinem času so ljudje veliko romali v svete kraje. Ker takrat ni bilo ne avtomobilov, ne avtobusov in ne letal, so morali peščiti ali jezdit na konju. Tudi Angela je znala jezdit. In še kako!

Deklica z rutico na glavi jaha konjička.

Odločila se je, da bo romala v Jezusovo deželo. V Sveto deželo. Želela je v Jeruzalem, da bi videla kraj, kjer je Jezus umrl in nato vstal.

Deklica z rutico na glavi pride do morja in gre v čoln.

Pot jo je vodila čez Sredozemsko morje. Na tej poti se je zgodilo nekaj nenavadnega. Nenadoma je oslepela. Slepela je prispela v Sveto deželo.

Ko izstopi iz čolna je slepa. Sestavi belo palico, nekdo jo drži pod roko, pride do reliefa in zemljevida svete dežela in tipa, poljubi križ...

Tako si je želela videti Jezusove kraje, zdaj pa jih lahko le tipa in si predstavlja, kako izgledajo. Gleda jih lahko le z notranjimi očmi, z očmi vere.

Med povratkom proti domu Angela na istem mestu, kjer je oslepela, spet spregleda. Kako nenavadno!

Deklica z rutico na glavi zloži belo palico, si pomane oči, dvigne roke proti nebu v zahvalo za vid.

Zopet gre v čoln.

Zgodil pa se je še en čudež: Ko so pluli po morju, je nastal silen vihar. Skoraj bi se potopili.

Modra rjuha začne močno valovati. 2 potnika zavpijeta: »Angela, reši nas!«

Angela začne goreče moliti, in morje se v trenutku pomiri. Srečno so prispeli domov.

Deklica z ruto, pusti čoln in gre proti napisu Rim.

Leto 1525 je bilo sveto leto. Angela je poromala v Rim. Osebno se je srečala s papežem.

Angela in papež klepetata. Ko Angela zapusti prizorišče, papež z mitro na glavi glasno reče: »Ta žena je sveta. Z njo ima Bog velike načrte.«

(Rumena soba)

V težkih časih po vojni je v mestu vladal nered. Angelo je zaskrbelo predvsem za dekleta, ki niso imele prave vzgoje. Začela jih je zbirati okoli sebe, da bi jih pripravila za življenje.

Angela hodi od deklice do deklice in jih vabi, da gredo z njo.

Angela reče: Dam vam ime Družba Svete Uršule

50 let po ustanovitvi so sestre začele živeti v samostanih in nositi redovno obleko. Od tedaj se imenujejo Uršulinke.

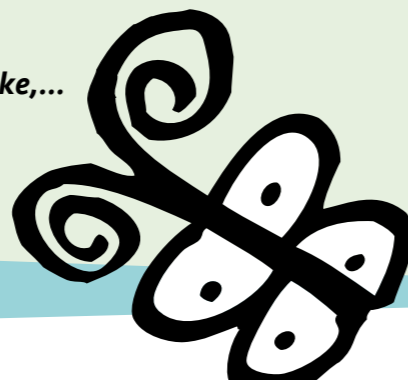
Kmalu so se razširile po Evropi in tudi na druge kontinente. Misijonarijo povsod po svetu. Uršulinke so bile povabljene v Ljubljano, da bi odprle šolo za dekleta. Semkaj so priplule z ladjo po Ljubljani.

S. Cirila in nekaj otrok z ladjo pluje po cerkvi.

Leta 2002 so Uršulinke v Ljubljani ustanovile vrtec, ki nosi ime po svetnici Sv. Angeli-Angelin vrtec.

Prinesemo preproge in roza stolp, peščene črke,...

Zapojemo pesem Sveti Angeli,....

POBARVAJ ME!

Sara Č. 5 let

Dobri pastir med nami

PRILIKE: PRILIKE O DOBREM PASTIRJU

Jezus je veliko govoril v prilikah. To je bil njegov način oznanjevanja. Ni definiral stvari, ampak je puščal prostor za osebno iskanje. Prilika istočasno zakriva ter odkriva neko sporočilo. Ne ponudi končnega rezultata, pač pa samo namiguje, ponudi snov za razmišljanje, za osebno iskanje. Na eni strani je prilika zgodba o resnični stvarnosti (v priliki o pšeničnem zrnju vidimo zrno, ki kali in nazadnje iz njega zraste klas), po drugi pa istočasno v sebi nosi nekaj presegačnega (ista prilika govori o smrti in življenju). Otroci (in mi) s čutili zaznavajo/zaznavamo stvarnost prilike, dojemajo/dojemamo pa tisto, kar je onkraj. S pravimi vprašanji, ki jih postavi katehet, prilika otroka vodi k čudenju ter odpiranju k Bogu, ko se otrok pogloblja v skrivnost oz. jedro. Metoda otroku (in odraslim) pomaga odpreti oči za čudenje in očaranost nad čudežem življenja in sveta, ki ga obdaja. Čudenje pa je povezano s tem, da vidiš/gledaš onkraj.

Življenjski (Božji) dih, ki spodbuja rast od malega k velikemu, kot izvemo v Priliki o gorčičnem zrnju, se ne nahaja samo v tistem malem gorčičnem semenu, ki zraste v veliko drevo, pač pa je ta dih v vsem ustvarjenem, tudi v otroku samem. Otroku damo torej v roke religiozni ključ. V prilikah, ki govorijo o božjem kraljestvu, je prisotna rast, preobrazba, dragocenost/vrednost Božjega kraljestva, čigar del je tudi otrok sam.

Prilike, najbolj primerne za otroke v starosti 3–6 let in jih otroci spoznajo v 3-letnem ciklu atrijskega, so razdeljene na 2 dela:

Prilike (ki so povezane z Jezusom)

- ☆ Prilika o Dobrem pastirju,
- ☆ Prilika o najdeni ovci,
- ☆ Prilika o pšeničnem zrnju.

Prilike o božjem kraljestvu

- ☆ Prilika o rastočem žitu,
- ☆ Prilika o gorčičnem zrnju,
- ☆ Prilika o dragocenem biseru,
- ☆ Prilika o kvasu,
- ☆ Prilika o zakladu na njivi.

Otrokom prilike predstavimo takole: Otroke uvedemo v priliko po svojih besedah, omejimo se na osvetlitev različnih elementov prilike in pomagamo otrokom, da okusijo njihovo bogastvo. Predstavimo material ter preberemo priliko (+ premikamo lesene figurice, kjer je to predvideno). Sledi skupna meditacija o priliki. Paziti moramo, da otrokom ne razložimo takoj vsega, ker morajo do določenih spoznanj priti sami (npr. Kdo so ovce – v Priliki o Dobrem pastirju). Meditacija poteka v ozračju ljubezni ter naraščajočem čudenju nad neizčrpnostjo besedila prilike. Z vprašanji vodimo otroke do bistvenega. Pogovoru sledi molitev, pesem ter povabilo na delo.

Najmočnejša podoba, ki otroka v starosti 3–6 let privlači in zadovolji njegovo občutljivo obdobje po gradnji odnosa in ljubezni (varnosti), je oseba Dobrega pastirja. Otrok preko tega ujame celovitost odnosa, ki ga zadovolji. Zato Prilika o Dobrem pastirju zavzema v atriju posebno, središčno mesto in jo otrokom predstavimo vsako leto. Prilika pomaga otroku, da se »zaljubi« v Dobrega pastirja, da ga dojame z vsem svojim srcem. Pomembno je, da je otrok poklican z imenom – tako bo zmožni stopiti v odnos. In ravno to, da Dobri pastir pozna vsako ovco in jo kliče po imenu, v temeljih odgovarja na otrokovo potrebo po odnosu.

Otroke v uvodu vprašam, kdo je pastir in kaj dela. Nadaljujem z : »Jezus je rekel: 'Jaz sem dobri pastir.' Kaj pa dela Dobri pastir?' Po odgovorih otrok povem, da ovce pelje na najboljšo pašo, jih vodi k najbolj čisti vodi, vse pozna po imenu in jih kliče. In ovce poznajo njegov glas in gredo za njim. Svoje ovce ima zelo rad, med njimi se zgradi posebna vez, Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Nato pride na vrsto predstavitev materiala (staja, figurica pastirja, figurice ovc) ter branje odlomka iz svetega pisma (oz. knjižice, kjer je prepisana prilika – Jn 10, 2-5. 10b 14-16) in ob tem ustrezno premikanje figuric. Sledi meditacija, kjer otroke vprašam, kaj smo slišali. Nadaljujem z vprašanji, na katera odgovarjajo na glas ali samo v tihoti srca (Kaj dela Dobri pastir? Kaj mislite, kdo je Dobri pastir? Kdo so te ovce, ki so tako pomembne za pastirja?). Vprašanja se nanašajo na točke krščanskega sporočila prilike, ki jih lahko strnemo v tri temelje:

- ☆ Jezus, Dobri pastir, ljubi svoje ovce: jih pozna, kliče po imenu, da življenje zanje.
- ☆ Ovce poslušajo njegov glas in gredo za njim.
- ☆ Vidik skupnosti in vesoljnosti (ena čreda, en pastir).

Meditaciji sledi pesem: »Gospod je moj pastir« ter povabilo na delo.

Otroci se na priliko odzovejo s čudenjem in veseljem. Po predstavitvi delajo s tem materialom, rišejo pašnik/stajo z ovci ali naredijo še druge povezave (Jezus – Dobri pastir in evharistija). Ko so to predstavitev videli jaslični otroci, je deklica, takoj ko sem v stajo postavila vse ovce in pastirja, rekla: »Zapri vrata!« (mislila je vrata staje – to pomeni občutek varnosti; in v pravem odnosu je tudi varnost). Druga deklica je že samo ob uvodnem pripovedovanju o pastirju pokazala na veliko sliko Dobrega pastirja z ovco, ki krasi steno v atriju (in tam je bila prvič). Med meditacijo pa se je na vprašanje, zakaj gredo ovce za pastirjem, zaslišal odgovor: Ker jih kliče po imenu.

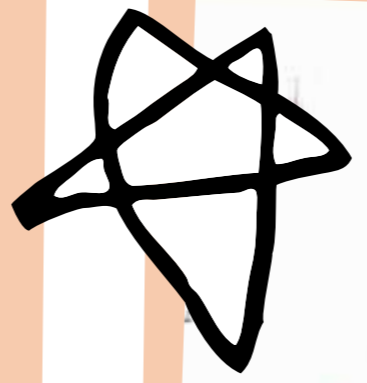
Jezus kliče po imenu tudi tebe ... Mu boš sledil in spoznal, kako resnično je dober, ta naš Pastir?

Viri:

- lastni zapiski predavanj za izobraževanje KDP, 2014–2015,
- Cavaletti, S.: Otrokove verske zmožnosti.

Urška Slakan

Lenart H. 🍀 17 mesecev

Katarina F. 🍀 30 mesecev

Neža P. ☀️ 3 leta

podgovor

Z VZGOJITELJICO PAVLINO ZRIMŠEK

»Otrokom se trudim prikazati širino jezika«

Pavlina Zrimšek je prišla v Angelin vrtec v septembru 2013 kot angleško govoreča pomočnica vzgojiteljice, saj je po izobrazbi anglistka in slovenistka. Prve izkušnje z delom s predšolskimi otroki je dobila prvo leto po diplomi, ko je pomagala v župnijskem varstvu otrok v Cerknici. V tem šolskem letu je pomočnica vzgojiteljice Martine v vijolični sobi. Rada bere, vendar pravi, da je izbira literature trenutno prepuščena drugim, saj zaključuje izobraževanje za pedagoga montessori v starosti 3–6. Po rodu je iz Knežaka, z možem pa sta si dom ustvarila v Cerknici. Letos bo zanj prav posebno leto ☀.

Imate vodilo, pregovor, ki vas vodi v življenju ali pa pri delu?

Nimam posebnega vodila, mi pa ob vseh mogočih dogodkih večkrat pride na misel Pavčkov verz »Svet je lepši, če si človek do ljudi«.

Zakaj prav ta?

Vsakdanje skrbi nas včasih malo otopijo, potegnejo v svoj svet, v katerem pozabimo na to, da imajo verjetno tudi ljudje okrog nas svoje skrbi.

Kakšno je bilo vaše otroštvo?

Čeprav bo zvenelo obrabljeno: srečno. ☀ Odraščala sem kot najstarejša od treh otrok, imam brata in sestro; doma ni bilo dolgčas, sploh če smo bili sami in sem bila jaz v vlogi staršev. Spominjam se dni, ko smo se s prijatelji igrali zunaj ali pa sem preživljala počitnice pri babici in dedku na kmetiji, kjer se je vedno kaj dogajalo oziroma kjer je bilo vedno treba kaj delati.

Ste radi hodili v vrtec? V kakšnem spominu imate vzgojiteljice?

Rada. V vaškem vrtcu nas ni bilo veliko, saj so takrat varstvo večinoma opravljali še stari starši, tako da sta bili vzgojiteljici naši drugi mami. Starša sta mi povedala, da sem rada hodila v vrtec; takoj ko sem prišla v skupino, sem se šla pocrkljat k vzgojiteljici.

Zdaj ste tudi sami v vlogi pomočnice vzgojiteljice. Kaj vam pri delu predstavlja največji izziv?

Največji izziv pri delu z otroki je ugotoviti, kako pristopiti do posameznega otroka, kako se mu približati, da se bo sprostil v moji družbi, mi zaupal in se lahko razvijal.

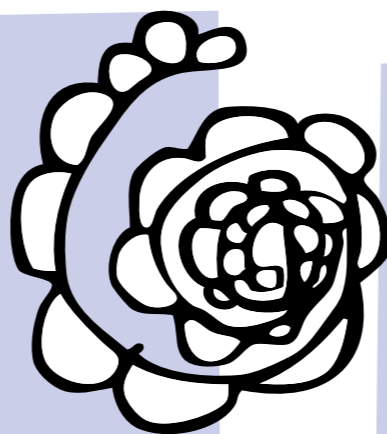
Ste v mladosti sploh kdaj pomislili, da boste delali s predšolskimi otroki?

Sploh ne. Po končani osnovni šoli v Knežaku pri Ilirski Bistrici sem se vpisala na gimnazijo; ko se je bilo treba odločiti za študijsko pot, sem imela kar nekaj težav, saj me je zanimalo več področij (zgodovina, psihologija, jeziki), vendar sem se na koncu le odločila za študij slovenščine in angleščine; pa še to za nepedagoško smer, čeprav mi je oče ves čas prigovarjal, da me vidi pri delu z otroki, v šoli; nisem ga hotela poslušati. ☀ Med študijem sem nato vseeno opravila še izpite za pedagoško smer in tudi učila angleški krožek v prvi triadi v osnovni šoli. V absolventskem stažu sem med iskanjem službe dobila možnost, da za eno šolsko leto nadomeščam učiteljico angleščine na porodniškem dopustu, in tako sem postala učiteljica v osnovni šoli. Bilo je zanimivo leto, prva služba, prve izkušnje z otroki v razredu, prvi izzivi z disciplino v skupini. Po končanem nadomeščanju sem nato iskala novo službo, ki pa je ni bilo. Odločila sem se, da v Cerknici, kjer živiva z možem, povprašam v župnijskem varstvu otrok, če bi mogoče potrebovali pomoč: in so jo res! Tako se je začelo moje delo s predšolskimi otroki. V varstvu so bile tri skupine, moj prvi teden sem preživela pri najmlajših in še danes mi je delo z najmlajšimi v posebno veselje. V varstvu sem pomagala eno šolsko leto, medtem iskala službo, pisala prošnje in med drugim napisala tudi prošnjo v Angelin vrtec, kjer so iskali angleško govorečo pomočnico vzgojiteljice. Konec avgusta, ko sem se že pripravljala, da bom uvajala otroke v Cerknici, me je poklicala s. Zorica in vprašala, če bi prišla v ponedeljek v službo.

Spominjam se, kako ste tudi nas, starše, v garderobi dosledno pozdravljali ali ogovarjali v angleškem jeziku. Kako dojemljivi so predšolski otroci za učenje tujih jezikov, kaj opažate?

Uh, ko bi vedeli, kakšno tremo sem imela prve dni! ☀ Otroci pa so tako kot z vsakim novim človekom potrebovali nekaj časa, da so se navadili name, nato pa jezik ni predstavljal takšne ovire, kot sem si mislila. Če me niso razumeli, so me pa vprašali, če bi rada to ali to in sem povedala. Odrasli imamo večje težave s tem, otroci pa to vzamejo v zakup in so mi ravno tako radi pripovedovali o vsem, kar se jim je zgodilo; starejši so mi tudi že odgovarjali z »yes«, »no« ipd. Najraje so imeli pesmice, hitro so se jih naučili in jih radi peli.

POBARVAJ ME!

Nekateri bi radi svoje otroke čim prej vpisali v razne dejavnosti, da bi na ta način v najboljši meri odkrivali/razvijali talente, bili motorično-gibalno spretni, da bi ne zamudili obdobja, ko se otroci zelo hitro učijo tujega jezika ... Kdaj je po vašem mnenju pravi čas za vpeljevanje otroka v svet tujih jezikov?

Če je otrok v tem obdobju »umetno« izpostavljen tujemu jeziku, bo vsrkal intonacijo za jezik, občutek zanj, izgovorjavo nekaterih glasov. Otrok najbolj vsrka jezik, če mu je vsakodnevno izpostavljen v svojem okolju (dvojezične družine, jezik okolja). Otroke lahko začnemo vpeljevati v svet jezikov že zgodaj na njim primeren način: igra, (gibalne) pesmi, rime, izštevanke. Morajo pa biti dejavnosti prilagojene otrokovi starosti, saj jih prezahtevne naloge lahko odvrnejo; igrive dejavnosti jih vedno pritegnejo, potem to zanje sploh ni učenje, ampak igra. V vrtcu imamo to srečo, da imamo angleško govorečo pomočnico: otroci vedo, da ona govori drugače, jo poslušajo, delajo z njo in tako razvijajo svoje »jezikovne« možnosti.

Katere dejavnosti za spontano učenje jezika priporočate staršem?

Otroci imajo radi pesmice, sploh takšne s koreografijo, izštevanke in z njimi z lahkoto vsrkajo nov jezik. Ni pa priporočljivo, da se starši z otrokom pogovarjajo v tujem jeziku, če to ni njihov materni jezik, saj lahko to otroka zmede.

Ste tudi slovenistka. Na nacionalni televiziji in v drugih avdio/video medijih ter javnih ustanovah opažam vedno več govorjenja v ljubljanskem narečju, kot da bi ljubljansščina postala približek knjižnega jezika. Kakšen komentar?

Da, v takšnih primerih me malo zaboli v ušesih. Zagovarjam rabo knjižnega jezika v zanj primernih okoliščinah; sem pa tudi goreča zagovornica narečnih govorov. Ni lepšega kot slišati kakšno lepo narečje, narečno besedo; to je naša prava zakladnica.

Vemo, da otroci posnemajo odgovor odraslih oseb ter se s tem učijo različnih jezikovnih sredstev in primernosti njihove uporabe. Predvidevam, da se pri komunikaciji z otroki trudite uporabljati knjižni jezik. Se obrestuje?

Slovenski knjižni jezik ni nikogaršnji materni jezik, vsi se ga moramo naučiti, saj izhajamo iz različnih narečij in se moramo potruditi, da ga govorimo. Trudim se, vendar je narečna podlaga trdovratna in me včasih prehiti. ☀ Sem pa zelo vesela, ko slišim otroke, kako uporabljajo kakšne »težje« besede; se spominjam, da smo imeli septembra, ravno ko sem se »naučila« govoriti slovensko, kar nekaj časa spoznavanje z glagolom »obirati se«; tako mi na nekem sprehodu prihiti deček povedat: »Pavlina, on se nekaj upira, jaz ga ne morem več čakati!« Drugače pa otrokom rada berem zgodbe, pesmi, se pogovarjam z njimi o njihovem vsakdanu in jim tako poskušam pokazati širino jezika.

Zaključujete izobraževanje za pedagoga montessori v starosti 3–6 in začeli ste z izobraževanjem za starost 0–3. V kakšni meri vam pomaga to novo pridobljeno znanje? Na začetku dela v AV o pedagogiki montessori najbrž niste vedeli toliko kot danes.

Da, na začetku sem bila bosa na tem področju. Z izkušnjami, delom v skupini vsak dan se nekaj naučiš, se pa na izobraževanjih sistematično poglobimo v to pedagogiko, kar ti delo z otroki spet odpre na neki novi ravni; drugače pogledaš na stvari, ki jih delaš vsak dan. Najboljši učitelji so pa otroci: kako slišano, predavano snov predstaviti njim, kako jih ujeti, to je spet nov izziv.

Psihoterapevt transakcijske analize dr. Zoran Milivojević trdi, da pomanjkanje discipline in kazni pokvari otroka. Kako komentirate oziroma razumete to trditev?

Naloga staršev in vzgojiteljev je, da otroka pripravimo na življenje v družini, v družbi, v svetu. Povsod veljajo določena pravila, ki se jih moramo držati. Otrokom je treba pokazati, da imajo njihova dejanja posledice, da vplivajo na druge in da morajo sprejeti odgovornost za svoja dejanja.

Kako pomembno je, da otrok ob lepih stvareh v življenju doživlja tudi izkušnje napora, stiske, odrekanja in zavrnitve, kar ga uči, krepi in pripravlja na življenje?

Pomembno je, da otrok izkusi tako prijetne kot neprijetne stvari; če bo imel to izkušnjo, mu bo kasneje v življenju samo v pomoč, saj bo vedel, kako odreagirati, kako počakati na svojo nagrado. Naj bodo pa te izkušnje njemu primerne: če se mu polije kozarec s čajem, lahko sam pobriše polito; če je v zagati, naj poskuša sam poiskati rešitev.

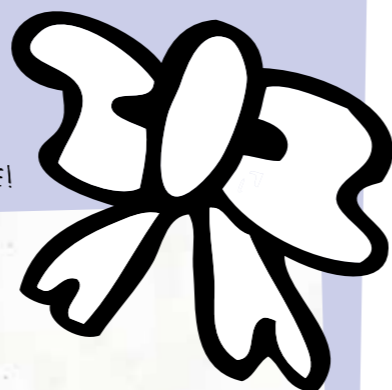
Kaj bi rekli, kakšen vzor predstavljate vzgojitelji svojim otrokom?

Upamo, da pozitiven. ☀️ Skupaj preživimo dober del dneva in se učimo eden od drugega; nismo samo odrasli zgled otrokom z našim obnašanjem, komunikacijo, reagiranjem; tudi otroci nas lahko veliko naučijo s svojim pogledom na svet: večkrat jih občudujem pri njihovi vztrajnosti, delu, odprtosti in veselju; takrat se tudi jaz napolnim s pozitivno energijo.

Hvala za pogovor.

Pripravila: Urška Hrast

POBARVAJ ME!

Andraž K. ☀️ 5 let

Vzgojiteljica Martina o Pavlini

Pavlina je zelo redoljubna, natančna, vztrajna in dosledna punca. Z veseljem skrbi, da so stvari pospravljene in urejene na svojem mestu. Otroke spodbuja in navaja k samostojnosti in organiziranosti. Rada se tudi »poheca«. Všeč so mi njene izjave ali kakšni komentarji na dogodke.

☀️ Lan ☀️
Ko je večer z mamicami ali očki, se lepo obleče.

☀️ Ita Bibi ☀️
Pomaga otrokom.

☀️ Luka ☀️
Opozarja.

☀️ Teodor ☀️
Pomaga otrokom, prižge svečko.

☀️ Lan ☀️
Pavlina je tudi vzgojiteljica v Angelinem vrtcu.

☀️ Laura ☀️
Meni je »ful« všeč, se z njo pogovarjam in mi pomaga pri težkem delu.

☀️ Andrej ☀️
Je pametna.

☀️ Lan ☀️
Če je kdo poreden in si ne izbere dela, je huda.

☀️ Valentina ☀️
Lepo čuva sošolce in tudi otroke.

Anekdota o »zdravniški kontroli«

Vzgojiteljica Martina pravi, da v vrtcu hitro prepozna »nove nosečnice«. Tudi pri Pavlini je bilo tako. Sumljivo ji je bilo, da ima pregled v dopoldanskem času, pa ni bil okulist, ker to bi povedala. ☀️

Vzgojiteljica Martina: »Jutri imaš pa pregled?«

Pavlina: »Ja.«

M: »A imaš pregled pri kakšnem posebnem specialistu?«

P: »Ma ne, ne, kontrola!«

M: »Pa boš imela to kontrolo tudi naslednji mesec?«

P: »To pa ne vem, če bo sploh potrebno.«

No, ne drezam več ... Čez 14 dni ji voščim za rojstni dan in zaželim vse najboljše.

Pavlina reče: »Hvala. No, ti povem, da bom imela naslednji mesec spet kontrolo.« ☀️ ☀️ Tako sem izvedela za veselo novico (po ovinkih) in ji zagotovila, da bo sama naznanila ostalim.

Otrokom večkrat pove, če njen dojenček kaj brca, in zanimivo, da brca vedno med igro tišine. Najbrž ga ples na črti prebudi.

☀️ Elizabeta ☀️
Bere knjige.

☀️ Luka ☀️
Je skromna in prijazna.

godovni zarvetniki

Sofija, Zofija

Če ti je ime Sofija, si bila v začetku leta 2015 ena od 459-ih žensk s tem imenom v Sloveniji. Med 10.000 ženskami so v povprečju 4 Sofije. Starši tako poimenujejo svoje novorojenke predvsem po letu 2000.

Sofija je južno- in vzhodnoslovanska oblika svetniškega imena Zofija. Zofij je še danes v Sloveniji več kot Sofij, le-teh je bilo v začetku leta 2015 1.744, poleg teh pa še 75 Zofk. Slednjega imena po letu 1980 med novorojenimi skorajda ni več, tudi Zofij je bilo v preteklem stoletju od leta 1970 dalje zanemarljivo malo, v obdobju od leta 2001 do vključno leta 2014 pa se jih je rodilo 10.

Ime izhaja iz grške besede Sofia, latinsko Sophia, in pomeni modrost, učenost.

O sveti Zofiji, svetnici iz prve krščanske dobe, ni zanesljivih podatkov, zato se lahko opremo le na ljudsko izročilo oz. legendo. Zgodba pravi, da je bila Zofija odlična kristjanka iz Milana. Še mlada je ovdovela in se po moževi smrti s tremi hčerami, ki posebljajo krščanske kreposti vero, upanje in ljubezen, preselila v Rim. Želela si je trpeti in umreti za Kristusa. Pod vlado cesarja Decija okoli leta 250 so bile Zofija in njene hčere obtožene, da so kristjanke, zato so jih po dolgem mučenju usmrtili. »Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.« (Mt, 5, 11-12).

Drugo poročilo navaja, da je bila Zofija devica in so jo prijeli skupaj s sveto Kvirilo v Dioklecijanovih termah. Ker sta vztrajali v krščanski veri, naj bi ju usmrtili okoli leta 305. Njen grob je v cerkvi sv. Martina v Rimu, relikvije pa častijo tudi v cerkvi sv. Petra v Rimu.

Viri:

- <http://www.stat.si/ImenaRojstva/sl>

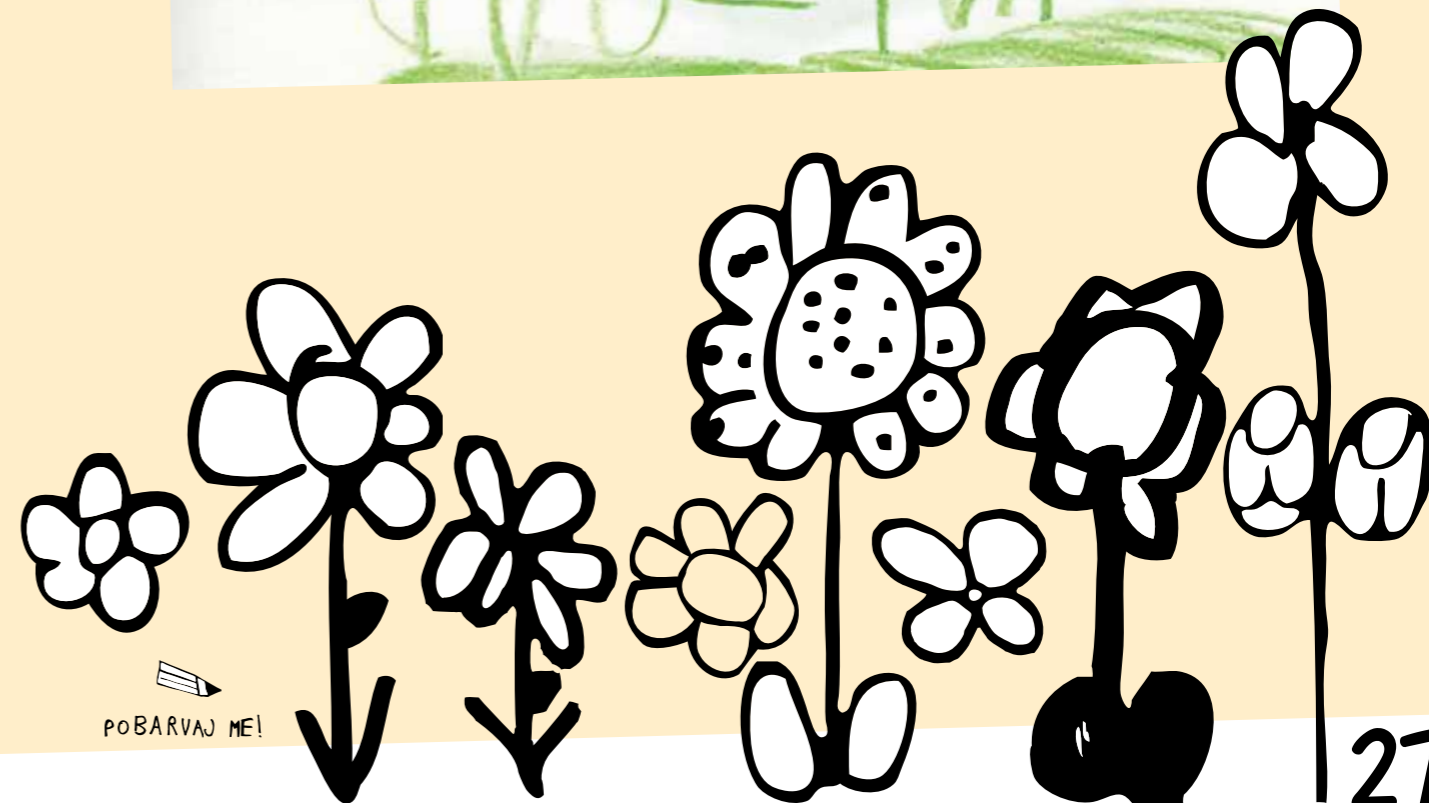
- <http://družina.si/>

- Leto svetnikov II, III, IV, Zadruga katoliških duhovnikov v Ljubljani, 1970 - 1973

Nina Poppek, mama Urbana iz Zelene sobe

Jan S. ☀️ 5 let

predstavitel projekta

PROJEKT ERASMUS+

ETIČNE VREDNOTE ZA PREDŠOLSKE OTROKE

JURIJ MARINKO, MA Education: STARŠI IN ETIKA V PREDŠOLSKI VZGOJI

Del projekta Erasmus+ »Values for preschool children« obravnava tudi vlogo staršev pri etični vzgoji predšolskih otrok. V okviru projekta smo skušali ugotoviti, katere vrednote želijo starši posredovati otrokom, zato smo v ta namen opravili kratko teoretično in empirično raziskavo.

Literatura navaja, da starši igrajo najpomembnejšo vlogo pri razvoju vrednot med predšolskimi otroci, saj predstavljajo model, ki mu otroci sledijo (Malti, 2013). Starši učijo otroke, kako naj se obnašajo; njihovo poučevanje pa je odvisno od njihovega lastnega prepričanja o moralnosti (Camodeca, 2015). Otrok prejme prve spodbude za etično zaznavanje v prvih letih življenja prek ljubečega odnosa staršev (Kovačič Peršin, 2013). Skrb staršev spontano vodi otroka v odgovoren odnos do drugih ljudi; odgovornost je osnovno moralno obnašanje. Otrok sprejema vrednote na zelo konkretni ravni – na čustveni osnovi – ker te prihajajo od staršev in ker pridobi naklonjenost staršev, če spoštuje njihove zahteve, ukaze, prepovedi (Žorž, 2012).

Kakor kažejo različne raziskave, imajo starši do določene mere podobna pričakovanja o razvoju vrednot pri otrocih. De Leonova (2012) ugotavlja, da starši cenijo predvsem naslednje vrednote: vljudnost in spoštljivost, posebno v odnosu do odraslih, ubogljivost, skrb za mlajše, pomoč in radodarnost (npr. delitev hrane in igrač s prijatelji in mlajšimi). Verjamejo, da lahko te lastnosti omogočijo njihovim otrokom, da se bodo vključili v družbo in se primerno obnašali, kasneje pa postali sposobni za odločanje o tem, kaj je prav in kaj narobe. Nesliturkova (2014) navaja, da drža matere vpliva na vrednote predšolskih otrok, kot so odgovornost, spoštovanje, sodelovanje, pravičnost, prijateljstvo in delitev. Dumčienjeva (2014) pa ugotavlja, da je tudi partnerstvo med starši in vzgojitelji zelo pomembno za celovit razvoj predšolskih otrok.

Ta vprašanja smo raziskali tudi s pomočjo empirične raziskave med starši Angelinega vrtca, vrtca Mala akademija in vrtca Gulden ve ömer ünlükahraman Anaokulu iz Turčije. Vprašalnik za starše smo pripravili raziskovalci treh sodelujočih vrtcev. Razdeljenih je bilo 130 vprašalnikov, prejeli smo 96 odgovorov. Večina staršev, ki so odgovarjali na vprašalnik, je starih med 25 in 40 let, polovica žensk in polovica moških. Vzorec ni reprezentativen, daje pa določen vpogled v mnenja staršev, katerih otroci so vključeni v omenjene vrtce, o etiki v predšolski vzgoji.

Z vprašalniki za starše smo želeli raziskati, katere vrednote se jim zdijo najpomembnejše, ali starši menijo, da je predšolsko obdobje primerno za poučevanje vrednot, ali otroci lahko sprejemajo vrednote, katere oblike so najboljše za prenašanje vrednot na predšolske

otroke ter če starši lahko sodelujejo z vrtcem glede moralne vzgoje – torej če so vrednote vrtca in družine podobne. Starši so izrazili mnenje, da predšolski otroci razumejo vrednote in so sposobni sprejemati etično vzgojo. Staršem, vključenim v raziskavo, se zdijo pomembne naslednje vrednote: odgovornost, vljudnost in spoštovanje, razumevanje, kaj je prav in kaj narobe, resnicoljubnost in samozavest. Od vrtca pa starši pričakujejo, da bo njihovim otrokom posredoval naslednje vrednote: vljudnost in spoštovanje, pomoč drugim, sodelovanje, odgovornost, prijateljstvo, razumevanje, kaj je prav in kaj narobe ter razvoj otrokove domišljije. Najboljši načini za prenašanje vrednot na otroke so vzor odraslih in dnevni pogovori z otroki, ki vključujejo različne situacije. Starši potrebujejo tudi pogovore z vzgojitelji, da jim pomagajo in sodelujejo pri vzgoji otrok ter da rešujejo neskladnosti glede vrednot in vzgoje. Večina staršev podpira vrednote, ki jih vrtec prenaša na njihove otroke.

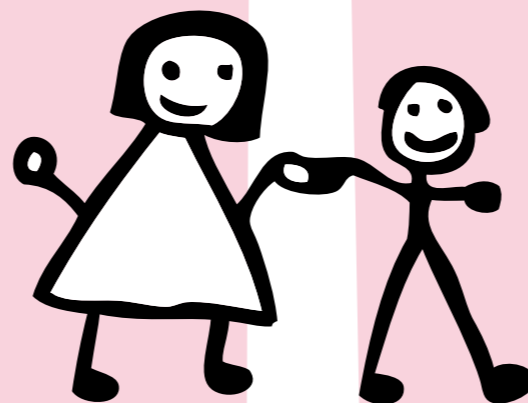
Že ta kratki pregled nam daje misliti, da starši želijo posredovati otrokom vrednote. Problem pa nastane, ko pogledamo, kako je poskrbljeno za izobrazbo staršev (in vzgojiteljev) na področju etike. Opravili smo analizo učnih načrtov za vrtce in ugotovili, da ne vsebujejo dovolj konkretnih dejavnosti, ki bi lahko pomagale pri razvoju vrednot predšolskih otrok. Konkretni opisi dejavnosti obstajajo za področja matematike, jezika, naravoslovja, družbe, ne pa za vzgojo v etiki. V Sloveniji sicer obstaja nekaj delavnic in strokovnjakov, ki pomagajo staršem otrok s problematičnim obnašanjem, zaostajanjem razvoja pri govoru, hiperaktivnim vedenjem itd., vendar pa je zelo malo tistih, ki bi nudili pomoč staršem pri vsakdanjih vprašanjih: kako razvijati otrokovo odgovornost, spoštovanje do ljudi in stvari, samozavest, skrb zase in za druge, pomoč drugim, sodelovanje, samostojnost, strpnost, vljudnost, ljubezen in prijateljstvo itd.

Zato smo pripravili priročnik z opisi dejavnosti, s katerimi lahko starši (in vzgojitelji) predšolskim otrokom posredujejo vrednote. Objavljen je na spletni strani <http://vrtec.leila.si/download/prirocnik.pdf>. Avtorje bo zelo veselilo, če bodo o tem prejeli kakšno mnenje ali še dodatne opise dejavnosti.

Viri:

- Camodeca, M., Taraschi, E. (2015) Like Father, Like Son? The Link Between Parents' Moral Disengagement and Children's Externalizing Behaviors, *Merrill-Palmer Quarterly*, vol. 61 (1), 173-191.
- De Leon M. P. E. (2012) Methods and Practices of Urban Filipino Parents in Promoting Mabuting Asal among Preschool Children, *Social science diliman*, vol. 8 (2), 41-66.
- Dumčienė, A., Šukienė, D. (2014) From cooperation of parents and educators towards empowering partnership, *Education physical training sport*, vol. 3 (94), 16-24.
- Kovačič - Peršin, P. (2013) Vzgoja za svetovni etos v šoli v Svetovni etos: globalno in lokalno. Grosuplje, Partner graf, 106.
- Malti, T., Eisenberg, N., Kim, H., Buchmann, M. (2013) Developmental Trajectories of Sympathy, Moral Emotion Attributions, and Moral Reasoning: The Role of Parental Support, *Social Development*, vol 22 (4), 773-793.
- Nesliturk, S. (2014) Effects of mother attitude on the values of children of 6 years old, *International Journal of Academic Research Part B*; vol. 6 (3), 95-100.
- Žorž, B. (2012) Celostnost v vzgoji vrednot v: Vzgoja za vrednote, Koper, Ognjišče, 30-36.

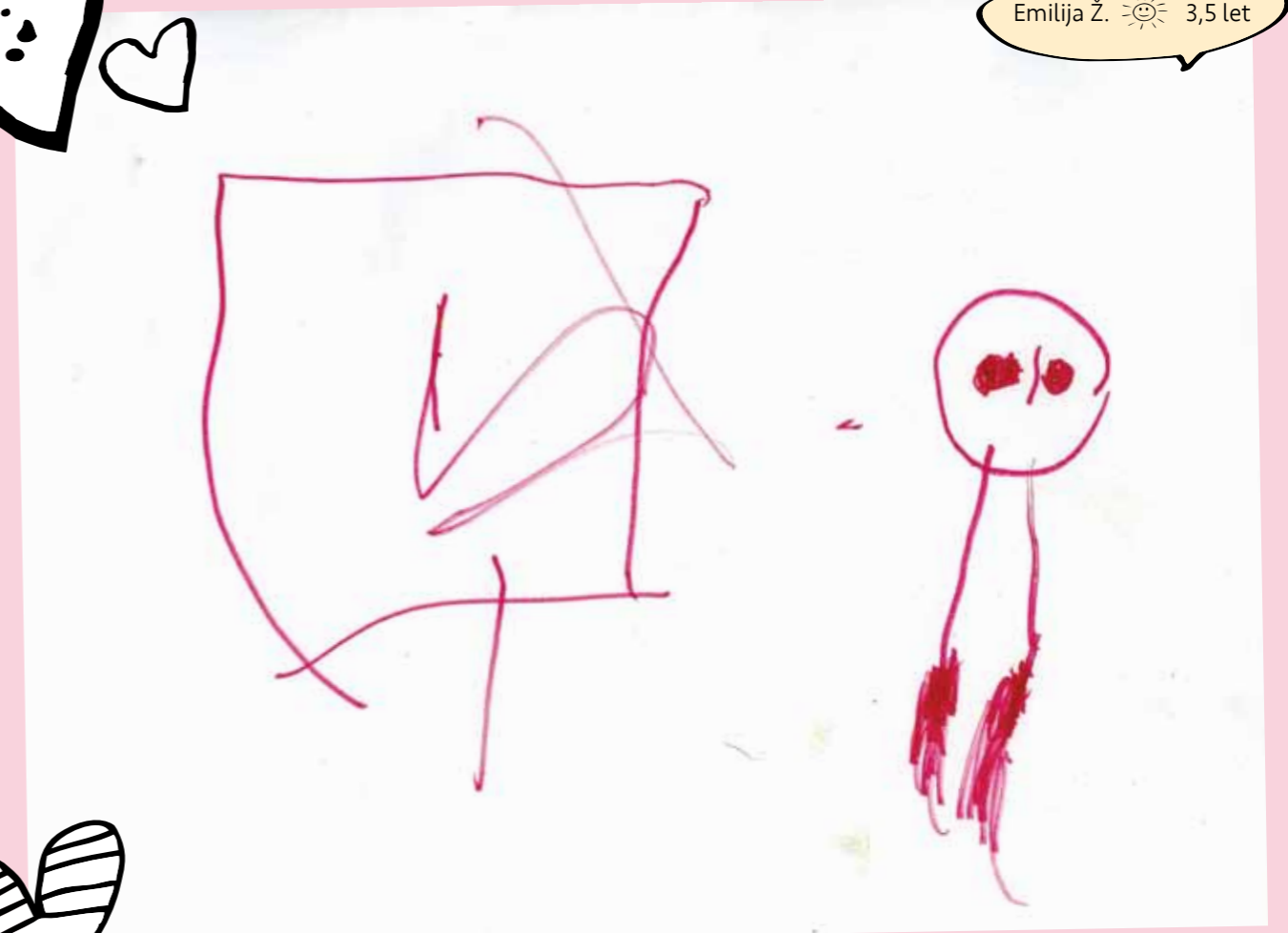
dr. Irena Marinko

Matija G. ☀️ 4,5 leta

Emilija Ž. ☀️ 3,5 let

Andrej O. 🦋 5 let

Eva D. 🌸 4 leta

Dnevnik dogodkov in odmevi

sv. maša ob prazniku sv. Angele

Po pregledu koledarja Angelinega vrtca za letošnje šolsko leto sem se zelo razveselila novega termina skupne sv. maše. S praznovanjem na materinski dan sicer ni bilo nič narobe, a takrat se običajno sočasno pojavi še kakšna šolska proslava ali nastop starejših otrok za mame. Tako sem bila lansko leto precej v zadregi, kam oditi. Ker se je Tinka v šoli posebej pripravljala s svojo učiteljico in sošolci za to priložnost, Emilija pa je bila še v jaslih, smo se nazadnje odločili, da izpustimo vrtčevsko sv. mašo. Sprememb v življenju običajno nismo veseli, a ta z novim terminom skupne sv. maše ob prazniku sv. Angele je bila za nas dobrodošla.

Hvaležna sem s. Nini, da nas je povabila tudi k spremljanju devetdnevnic. V njeni vsebini sem doživela povzetek bistvenega za moje vsakdanje življenje, vse temeljne drže za odnose z Bogom in bližnjimi. Dobila sem nekaj spodbud, kako živeti svojo poklicanost, in še več, kako vztrajati v njej, kar ni vedno enostavno. Kratkim premišljevanjem ob devetdnevnicu je tako sledila udeležba cele družine pri skupni sv. maši.

Emilija nam je že pred tem povedala, da bo pri maši ena predstava o sv. Angeli in da bo ona morje, tako da smo radovedno pričakovali ta trenutek. Lepa glasba in petje, božja beseda, skupne molitve, predstava otrok o življenju sv. Angele in Emilijina vloga v njej, pestovanje in tolažba Emilije v mojem naročju, nagovori, misel na starejša otroka, Leona in Tinko, ki sta vsak v svojem kotičku samostojno spremljala sv. mašo, občasni pogledi k možu in v voziček na ljubko, spečo malo Vido ter nenazadnje evharistični del sv. maše so me napolnili s hvaležnostjo za poklicanost, ki jo smem živeti tukaj, za milost in vse dobro, kar smo prejeli v zadnjem času.

Hvala vsem, ki ste pomagali ustvariti to sveto mašo - sonce našega življenja - kot je zapisala sv. Angela.

Mojca Šegula Žakelj

pust

Od hiše do hiše,
od vrat do vrat
prinašamo smeh vam in s smehom
pomlad. Zato pa nam dajte en cukrček,
dva, tri krofe, tri bobbe in košček zlata.

Visoko letijo lahkotni
kot dih,
še pustna zabava ne
mine brez njih.

Imate kaj za pusta hrusta?

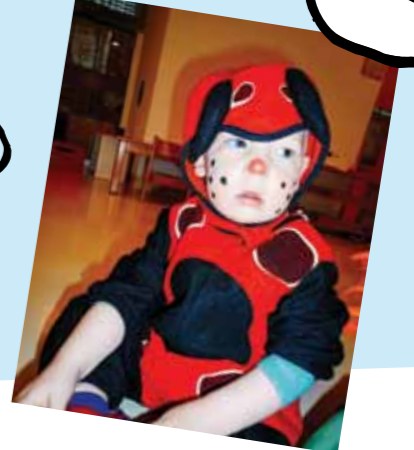
Rumeno ovenčan, rjavo debel, po
vrhu pa sladko posut in ves bel, v
sredini se skriva, mmm marmelada,
za pusta gre v usta in mastna je
brada.

V rdeči lasulji po
pločniku skače,
še ti lahko zležeš v te
hopsate hlače.

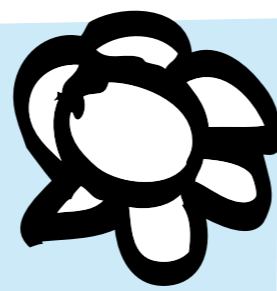
Pust, pust,
hvala za praznik,
veselih ust.

Pustna pesmica za pet prstov
ta je rekel, da bo klovn,
ta bo raje velik slon,
ta bi rad bil krokodil,
ta pa se bo le umil,
ta ostal bi kar doma -
noče biti maškara.

obisk Corentina iz Bretanije

Borut M. 4 leta

Dobri pastir ob pašniku

Eva K. 4,5 leta

večeri z očeti

Ja, tudi tokrat mi ni uspelo. Že vsaj štiri leta se trudim, da bi поблиže spoznal skrivnostni material montessori – tiste velike lesene škatle.

Tokrat je kazalo dobro. Eva je doma delovala bolj sproščeno kot prejšnja leta. A ne glede na vse, se plošča, kot zakleto, vselej, kadar prestopiva vrtčevska vrata (tokrat Rumene sobe), obrne na isto stran.

»Oči, pridi sem, oči pusti to, oči, tega ne smemo,« itd.

In sva delala vse drugo, le tistih škatel se nisva dotaknila. Najprej sva se posvetila likom – enega sem ji lahko celo pomagal pobarvati, nato sva presipavala semena, pletla kito, trla lešnike in ličkala koruzo. Ni kaj, tudi ta izbira je bilo čisto v redu in zabavna.

»Naj bo,« sem si rekel, ko sem videl tudi druge očete v podobni situaciji, tokrat izbirajo in vodijo otroci. In so nas vodili, tudi dobesedno; kaj kmalu so nas zavezanih oči peljali iz Rumene sobe v dvorano etažo višje. Moram priznati, plesno-glasbeni intremazzo, ki je sledil in se zaključil z molitvijo v tišini, ko smo si v krogu podali svečko, je dobrodejno in pomirjajoče deloval na moje raziskovalne težnje. Potlej je sledila še pogostitev, kot se gre – mini pizze – mnjami.

Čeprav tudi letos nisem uspel razkriti skrivnosti velikih lesenih škatel, si tega preveč ne ženem k srcu, saj je za mano prav lep večer. Hvala Bogu in vsem, ki ste se potrudili. Eva bo v vrtcu še eno leto, mali Jan pa se ravno uvaja v jasli – priložnosti za škatle bo še več kot dovolj.

Martin Kavčič, očka Eve iz Rumene sobe

popoldan z mamami

Prvič sem bila na popoldnevu z mamami v jaslih in moram reči, da je bilo res lepo. Prijetno sem bila presenečena, da so se otroci naučili za nas posebno pesmico, in tako lepo sodelovali na čutni poti. Z veseljem sem si ogledala igrače, s katerimi se Lara rada igra. Na koncu pa še pogostitev z okusnimi palačinkami! Zahvalila bi se vzgojiteljicama Tini in Katarini za ves trud in čudovit popoldan. Se že veselim naslednjih srečanj.

Lep pozdrav

Nina Sitar, mamica Lare iz Rdeče sobe

Hvala vzgojiteljicama Tini in Katarini za prvi popoldan z mamicami v Angelinem vrtcu. Bil je igriv, pojoč, sladek in čuten.

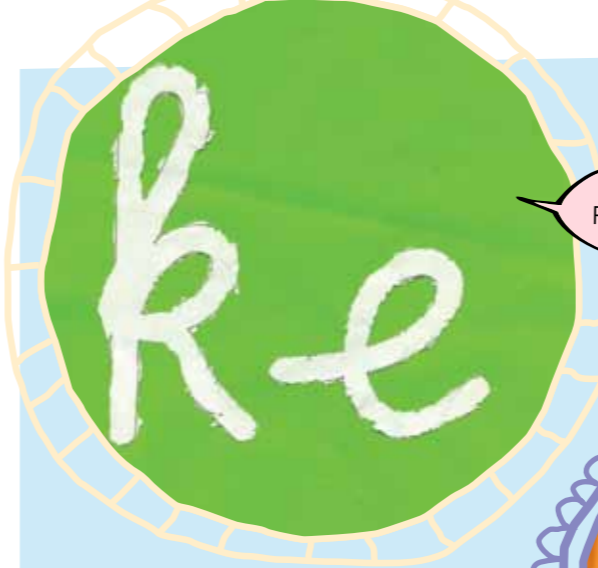
Katarina (Janova mami iz Rdeče sobe)

"Hvala vzgojiteljicama Rdeče sobe za čudovit in nepozaben popoldan z mamami. Pristrčna zahvala pa tudi moji Neži, ki mi je s takim veseljem in zanosom želela pokazati čim več stvari, vključno z majhnimi umivalniki in toaletnimi prostori :-)"

Darja, mamica Neže iz Rdeče sobe

"Popoldneva z mamicami sem se zelo veselila, glede na to, da je najin sin Andraž vstopil v igrivi svet Rdeče sobe jaslične skupine februarja letos. Andraž je komaj dopolnil prvo leto, zato je bilo letos vse zanimanje in pričakovanje na moji strani. Zelo prijeto sem bila presenečena nad programom, ki sta ga pripravili vzgojiteljici Tina in Katarina. Predstavili sta nam igro, ki jo sicer vsak petek skupina izvaja ob spremljavi glasbe. Na tak način sem z Andražem sodelovala v delu dneva, ki ga sicer preživlja s svojimi vrstniki. Prav pristrčen se mi je zdel, ko mi je hitel kar vseprek kazati igrače, s katerimi se ob dopoldnevih igra, ter kaj vse zna narediti sam. V veselje mi je bilo spoznati tudi ostale mamice ter Andraževe prijatelje in prijateljice. Lepa hvala vzgojiteljicama Tini in Katarini, ki sta nam поблиže prikazali, kako naši otroci preživljajo dopoldneve."

Barbara Kalan, mamica Andraža iz Rdeče sobe

Filip H. ☼ 3 leta

Rozalina G. ☼ 4 leta

Eva D. ☀ 6 let

Lara S. ☼ 27 mesecev

S popoldneva sem odnesla polno novih, pozitivnih vtisov. Vzdušje je bilo delovno, veselo in otroško razigrano. Posebej me je navdušil poudarek vzgojiteljic Urške in Tine vzgoji za skupnost in spoštovanje sočloveka.

Ana, mamica Adama iz Oranžne sobe

Anže P. 15 mesecev

Neža D. 28 mesecev

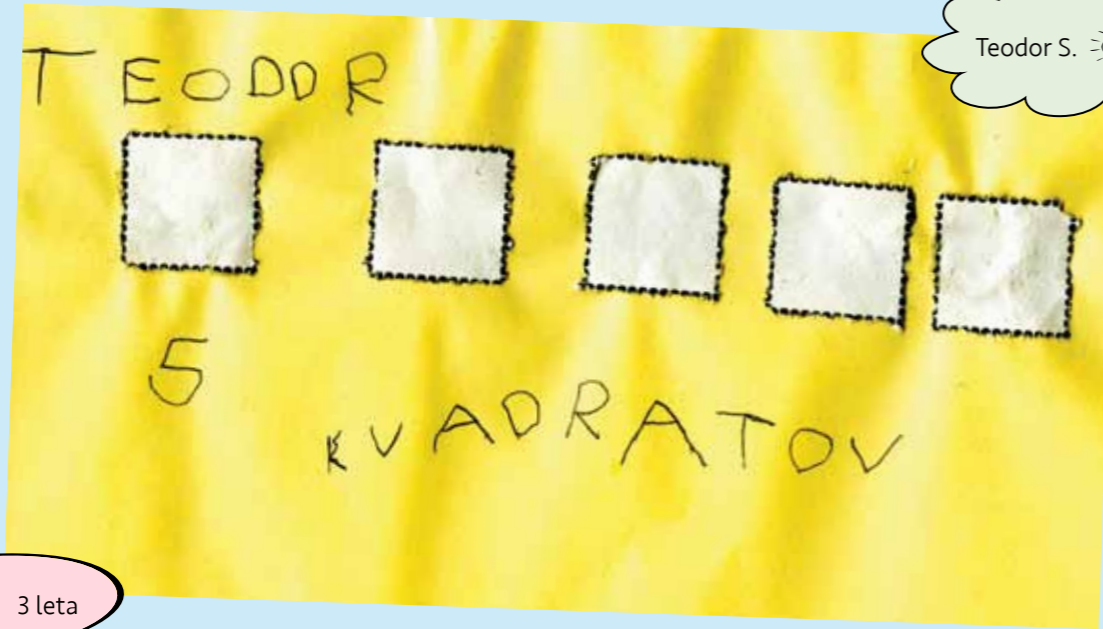
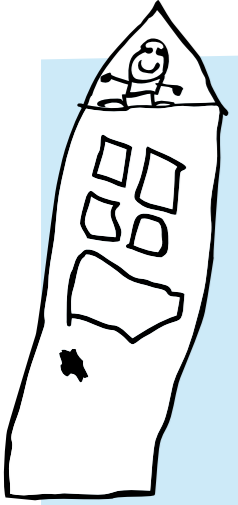
popoldan z očetmi

Vesel sem, da mi je bila dana možnost podrobnejšega spoznavanja življenjskega okolja, v katerem preživlja sin Jan delovni dan. Zanimivo mi je bilo, kako me je Jan popeljal skozi cel prostor in mi razkazal njegove najljubše stvari in opravila. Čas, ki smo ga preživeli skupaj z ostalimi otroki, očetmi in vzgojiteljicami, je minil kar malo prehitro, saj smo se očetje lepo vživeli v dogajanje, in mislim, da bi ga tudi rade volje malo podaljšali.

Hvaležen sem, da Jan obiskuje Angelin vrtec, saj menim, da mu s tem gradimo trden temelj, ki ga bo potreboval v življenju.

Primož Koprivnikar, oče Jana iz Rdeče sobe

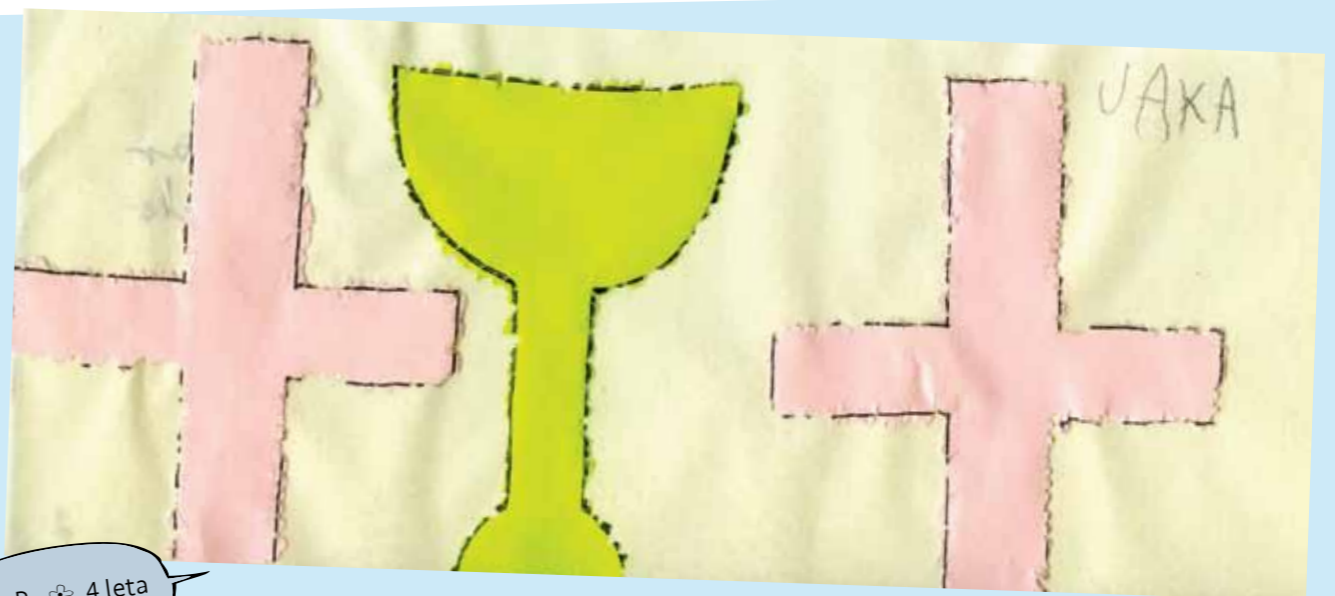
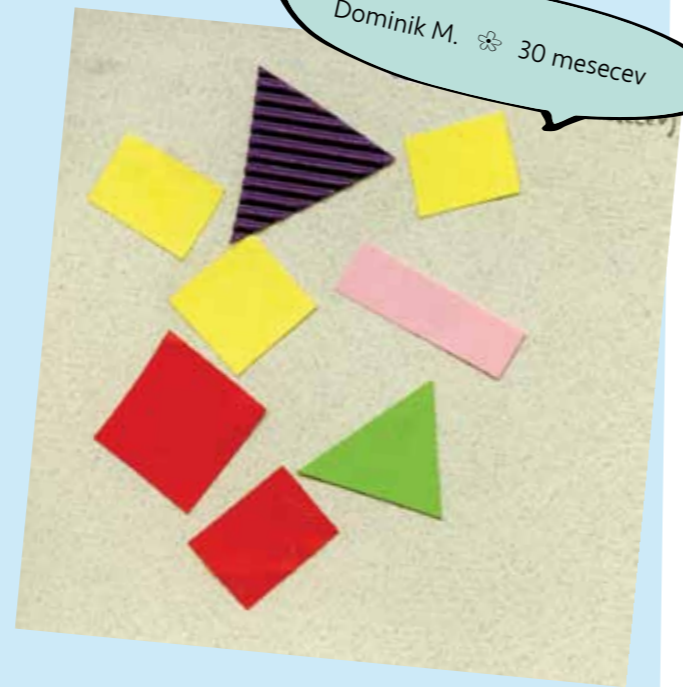

Teodor S. ☀️ 4 leta

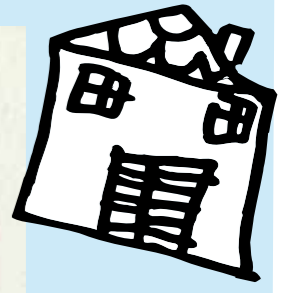
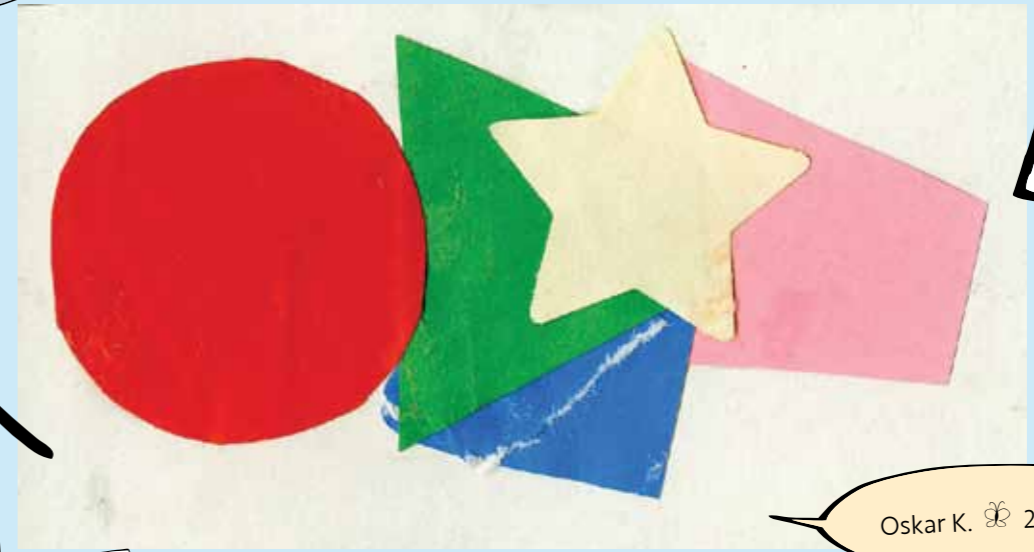
Rafael M. ☀️ 3 leta

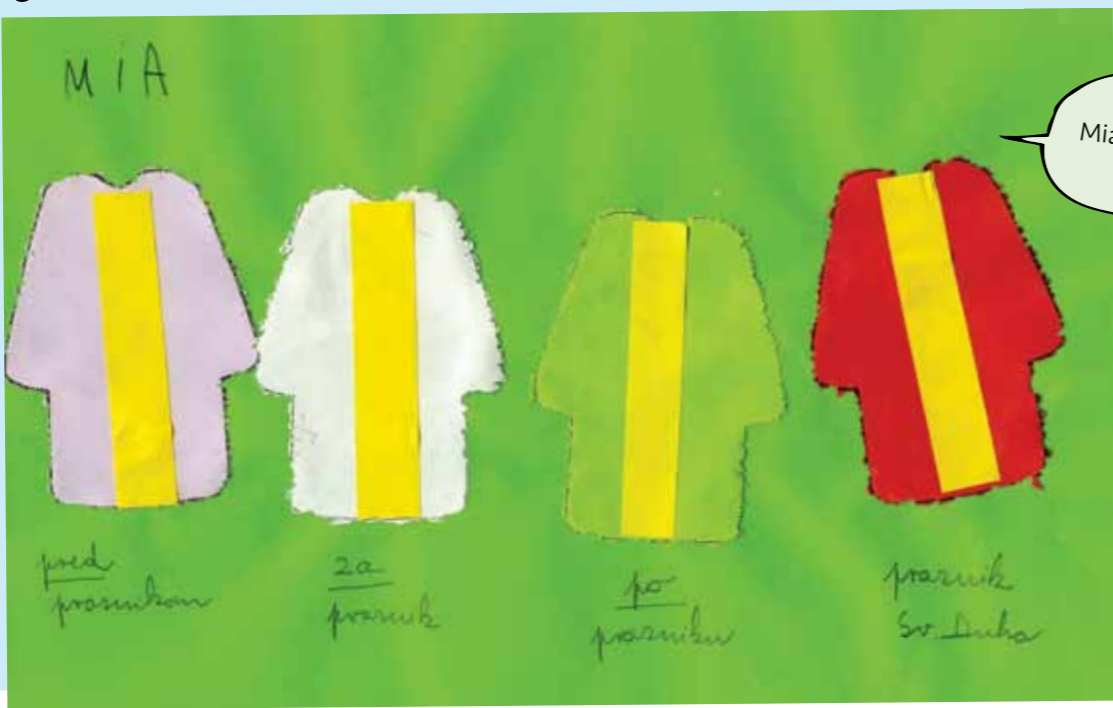
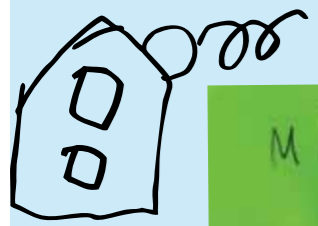
Dominik M. ❁ 30 mesecev

Jaka P. ❁ 4 leta

Oskar K. ❁ 2,5 let

Mia S. ☀️ 4 leta

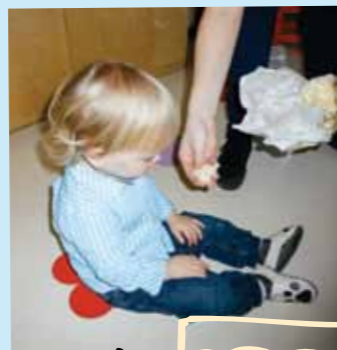

Rozalina G. ❁ 4,5 leta

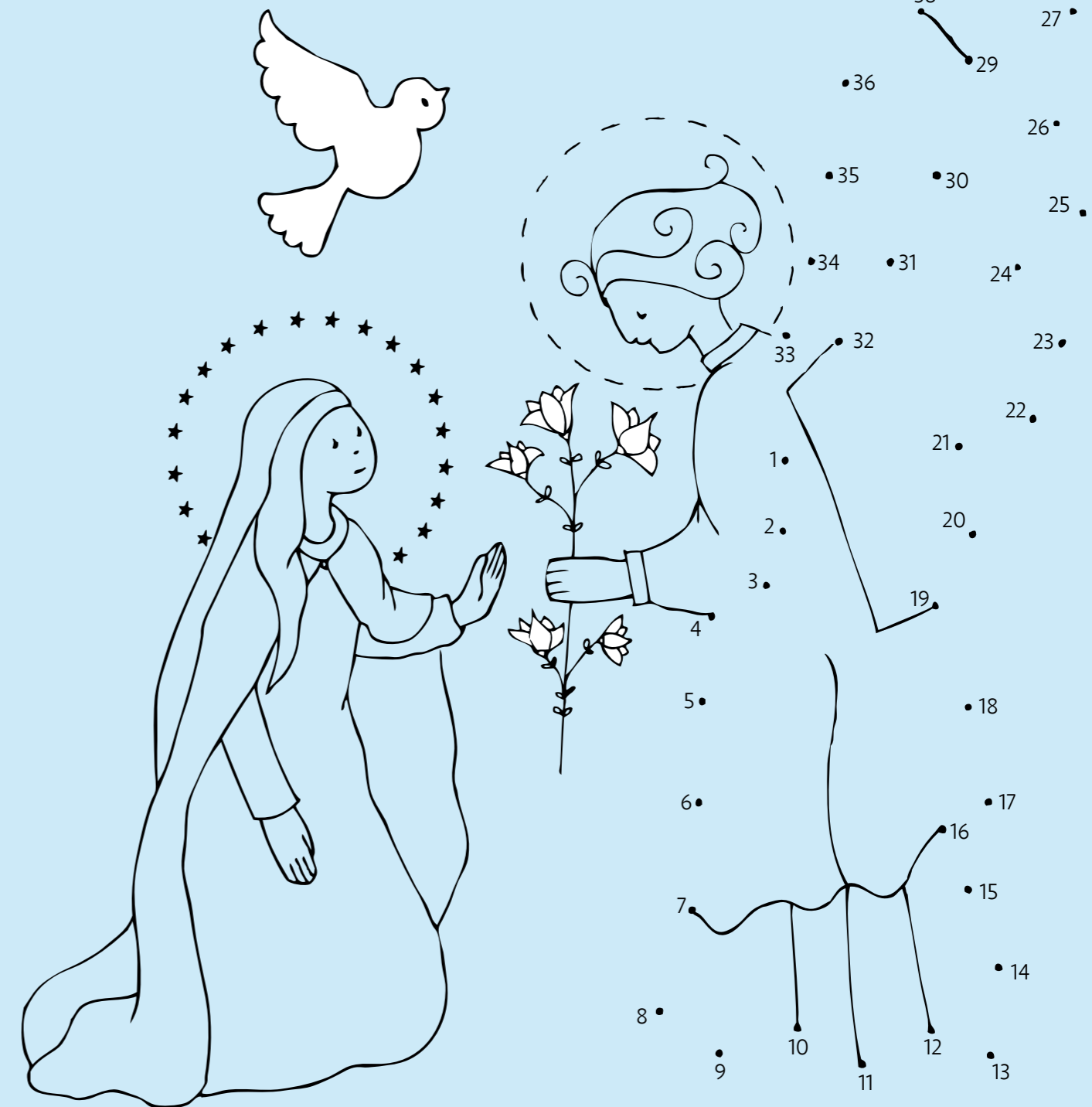

Jaka P. ☀️ 4 leta

praznovanje Velike noči

POVEŽI PIKE PO VRSTNEM REDU ŠTEVILK IN ODKRIL BOŠ, KDO OBIŠČE MARIJO.

Ilustracija: Urša Molan

obisk glasbene šole

Urban P. »Meni so bili najbolj všeč na koncu.«

Peter »Všeč mi je bilo čelo.«

Amina »Vse mi je bilo všeč, piščalke in klarinet so mi bili všeč.«

Lara »Videla sem flavto.«

»Meni je bilo všeč, ko so igrali Zemlja pleše in Piko Nogavičko.«

Urban O.

»Meni so bili vsi instrumenti všeč.«

Andrej

Elizabeta »Videli smo violine. Prva glasba mi je bila všeč, ker so plesali.«

Eva D. »Všeč mi je bila violina.«

Tadej »Najbolj so mi bile všeč kitare.«

obisk dnevov industrijske robotike - robotov

Babice in dedki

Brina M.: Na mikrofonskem sem pela Ena račka in Piška je k sosedu šla. Linu sem pomahala. Delali smo peciva. Peli smo tudi Zate Marija. Zapeli smo Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan.

Jon Z.: Najlepše mi je bilo, ko smo zunaj jedli. Všeč mi je bilo kar vse. Najlepše mi je bilo na odru, ko smo peli Zate Marija in babi mi je skozi mahala.

Z velikim veseljem sva skupaj z vnukom Filipom iz Rumene sobe čakala na sredo, 11. maja. Prejšnji dan mi je Filip natančno opisal pot, kako priti v dvorano, kjer bo potekalo srečanje otrok iz Angelinega vrtca z babicami in dedki. Njegov opis poti je bil tako natančen, da ne bi mogla zgrešiti. S Filipovim dedkom in vsemi ostalimi udeleženci smo se podali proti prostorni dvorani, kjer sva lahko izbrala sedeže spredaj. Vedela sva, da bo Filipu odleglo, če naju bo takoj zagledal, ko bodo prihajali na oder. Udobna dvorana se je lepo napolnila. Po pozdravnem nagovoru so sledile najprej predstavitve otrok iz posameznih sob, od najmlajših iz jasli do najstarejših, ki so letos zadnjič v tem vrtcu. Prva je bila na vrsti Oranžna soba. Na platno je bilo projicirano ime Adam in nato še slika mojega nasmejanega najmlajšega vnuka. Zaradi bolezni se žal ni mogel udeležiti tega srečanja. Sledila so še druga lepa imena in slike otrok iz Oranžne sobe in podobno iz drugih sob. Vnuk Filip iz Rumene sobe je bil na sliki zatopljen v ustvarjanje. Po predstavitev otrok iz vseh sob so sledili njihovi glasbeni, recitatorski in drugačni nastopi. Najprej so prišli na oder otroci iz jasli. Ob pomoči vzgojiteljic so se lepo razvrstili na odru. S pogledi so iskali svoje dedke in babice v dvorani. Tu in tam je kateri pomahal. Zapeli so pesem v angleščini. Spomnila sem se, da Adam včasih nekaj prepeva in da ga nisem dobro razumela. No, zdaj vem, zakaj. Otroci iz Rumene sobe so zapeli Zate Marija nagelj je in rožmarin. Še veliko lepih besed in pesmi je prihajalo iz otroških grl. Lepo so se znali prikloniti, kakor se za nastopajoče spodobi. Otroci iz zadnje sobe, mislim, da je bila Vijolična, so nas navdušili z recitacijo Povodni mož. Manjkala nista niti Povodni mož s črnim klobukom in lepa Urška, ki sta nekajkrat na odru tudi zaplesala. Po nastopih otrok iz posameznih sob so se ti bodisi razporedili v zadnje vrste, da so dali prostor novo prihajajočim, ali pa so se umaknili z odra. Vse je potekalo neverjetno urejeno, brez medsebojnega govorjenja ali prerivanja. Koliko truda so vložile vzgojiteljice in otroci, ko so vadili prihod in odhod z odra, kaj šele samo vsebino nastopa. Res imenitno! Posebej moram pohvaliti še zaključno točko, pesem Zdravljico, ki so jo zapeli otroci iz vseh sob, razen tistih iz jasli. Otroci so med petjem držali dlani na prsih, kakor se ob himni spodobi. Vsi v dvorani smo vstali in se pridružili petju himne. Podobno kakor vse točke nastopajočih, smo tudi to zadnjo nagradili z močnim aplavzom. Otroci so se lepo priklonili in urejeno zapustili oder. Mi pa smo si na platno ogledali še dejavnosti otrok po posameznih sobah. Nato smo se pridružili otrokom, ki so nas čakali na vrtu in nas popeljali k obloženim mizam z različnimi slaščicami, sadjem in sokovi. Filip me je peljal k mizi in mi ponudil sadno nabodalo in druge dobrote. Hvala otrokom in osebju Angelinega vrtca za nepozabno popoldne, ki sem ga lahko preživela z vami. Hvala Bogu tudi za to, da sem lahko pri svojih 70-ih letih videla, kako potekata varstvo in vzgoja v katoliškem vrtcu.

Adamova in Filipova nona

POVODNI MOŽ V ZELENi SOBI

V Zeleni sobi ni nikoli dolgčas. Vzgojiteljica Neža in Metod vedno poskrbita, da je dan zanimiv in zabaven ter poln presenečenj, zelenčki pa se še kaj novega naučijo.

Ob letošnjem srečanju dedkov, babic in non pa sta skupaj z zelenčki poskrbela še zato, da smo bili tudi mi presenečeni. V Zeleno sobo sta povabila Povodnega moža, da, res, Povodnega moža. Ta se njunemu povabilu ni mogel upreti, posebno še, ker je bila tam tudi zala Urška. S pomočjo pesnika Prešerna so nam zelenčki lepo povedali, kaj se je zgodilo na Starem trgu pod lipo zeleno, kako sta Urška in Povodni mož zaplesala, s Povodnim možem so trdo zacepetali, ko so godci prenehali igrati. Urško in Povodnega moža so tudi pospremili, ko sta zaplesala v Ljubljano. Gledalci smo bili res prijetno presenečeni. Vzgojiteljema Neži in Metodu se iz srca zahvaljujemo.

Ko je Povodni mož s svojo Urško odplesal v valove, pa so se zelenčkom pridružili še ostali mali junaki in z njimi smo skupaj zapeli našo himno in tako slovesno zaključili skupno srečanje.

Jonova nona

Urban O.: Najbolj mi je bilo všeč, ko sem igral Povodnega moža.

Emilija Ž.: Smo jedli. Je bilo lepo. Lizala sem sladolep. Meni je bilo tako lepo, da sem kar skakala tam gor.

Jan S.: Lepo smo plesali in mama Darja je rekla, da sem bil po pravilih.

Bilo je nepozabno. Lepo je, da otroke navajate na samostojnost in javno nastopanje. Povodni mož je bil posebno presenečenje, ki dokazuje, da je že male otroke možno naučiti dokaj težko besedilo.

Najlepša hvala vsem, ki skrbite za našo malo Laro.

babici Lare Sitar

Anže A.: Da smo bili super.

Eva D.: Babi je rekla, da so se smejali pri filmčku.

Julija A.: Babi je rekla, da je bilo lepo.

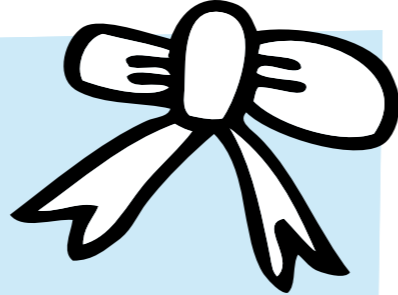
Z največjim veseljem sem se udeležila srečanja babic in dedkov in na ta način dobila vpogled v vaš vsakdan z našimi vnukinjami in vnuki.

Z vaše strani je bilo vloženega veliko truda, da ste otroke pripravili na tako čudovito predstavitev, oni pa so nam in vam priredili nepozaben in prisrčen dogodek.

Hvala za pogostitev.

Z najlepšimi pozdravi,
babica Jana Kristjana

poduk o čiščenju zob

Z Laurino mamico smo se dogovorili, da nas obiše v jaslih in nam predstavi svoje delo. Laurina mami Karmen dela kot zobozdravnica.

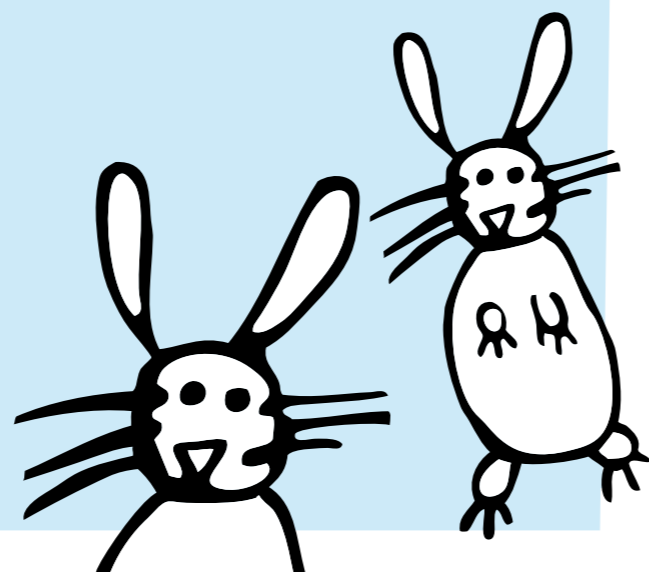
Najprej nam je pokazala nekaj pripomočkov, ki jih uporablja. Vsak je dobil tudi svojo masko. Masko, ki zobozdravnike čuva, da v njihova usta ne zaideta naša Lumpi in Capi. Se sprašujete, kdo sta ta dva možička? O njiju nam je pripovedovala Laurina mami. To sta dva barabina, ki živita v luknji piškavih zob. Videti naj bi bila prijazna, vendar sta zelo nevarna. Gospa Karmen nam je povedala, da Lumpija in Capija lahko preženemo z zobno krtačko. Skupaj smo se dogovorili, da bomo skrbeli za svoje zobke. Sladkarije in sladke pijače si bomo privoščili občasno ob obrokih ali ob kakšni posebni priložnosti. Zobe pa si bomo ščetkali dvakrat na dan (zjutraj in zvečer). Ščetkanje zob bomo prepustili našim staršem, saj oni to zelo dobro znajo.

Zobozdravnica pa ni prišla samo v vrtec. Laurina mami se je z zobno ambulanto na Aškerčevi dogovorila, da jih lahko obiše. In smo tako odšli na obisk. Obiskali smo ambulanto dr. dentalne medicine Ane Hristić in zobozdravstvene asistentke Jasminke Ardović. Obe sta nas lepo sprejeli. Povedali sta nam, kakšno delo opravljata. Tudi tu smo dobili maske. Zobozdravnica Ana nam je z ogledalcem pogledala zobke in preizkusili smo prav poseben stol. Ob odhodu smo obljubili, da se vidimo, ko bomo študentje (opomba: to je zdravstveni dom za študente). Do takrat pa bomo skrbno, z zobno policijo (ščetko), preganjali Lumpija in Capija.

Imejmo v mislih, da z dajanjem sladkarij in sladkih pijač otroku povečujemo tveganje, da se v usta naselita Lumpi in Capi (nastanek kariesa). Če otrok joka, ko mu odrečemo sladkarijo, ne trpi. Če otrok joka zaradi bolečine v zobu, zagotovo trpi. In še nekaj ... Z otrokom redno obiskujte zobozdravnika. Naj ne bo prvi obisk šele takrat, ko otroka že boli zob. Prvi obisk naj bo prijeten, tako kot je bil naš. Mi smo se imeli zelo lepo.

Laurini mamici, zobozdravnici Ani in njeni asistentki Jasminki se zahvaljujemo za čas, ki so si ga vzele za nas.

Tina Opeka, vzgojiteljica Rdeče sobe

služenje vrtčevskih otrok v jaslih

Urban O.: »Najbolj sem si zapomnil gasilca s čelado in masko. Naučil sem se, da če je požar, moraš hitro steči ven, pa ni treba, da obuješ čevlje.«

Jon: »Šprical sem vodo. Poskusili smo premaknit gasilski tovornjak. Smo ga vlekli.«

vaja evakuacije

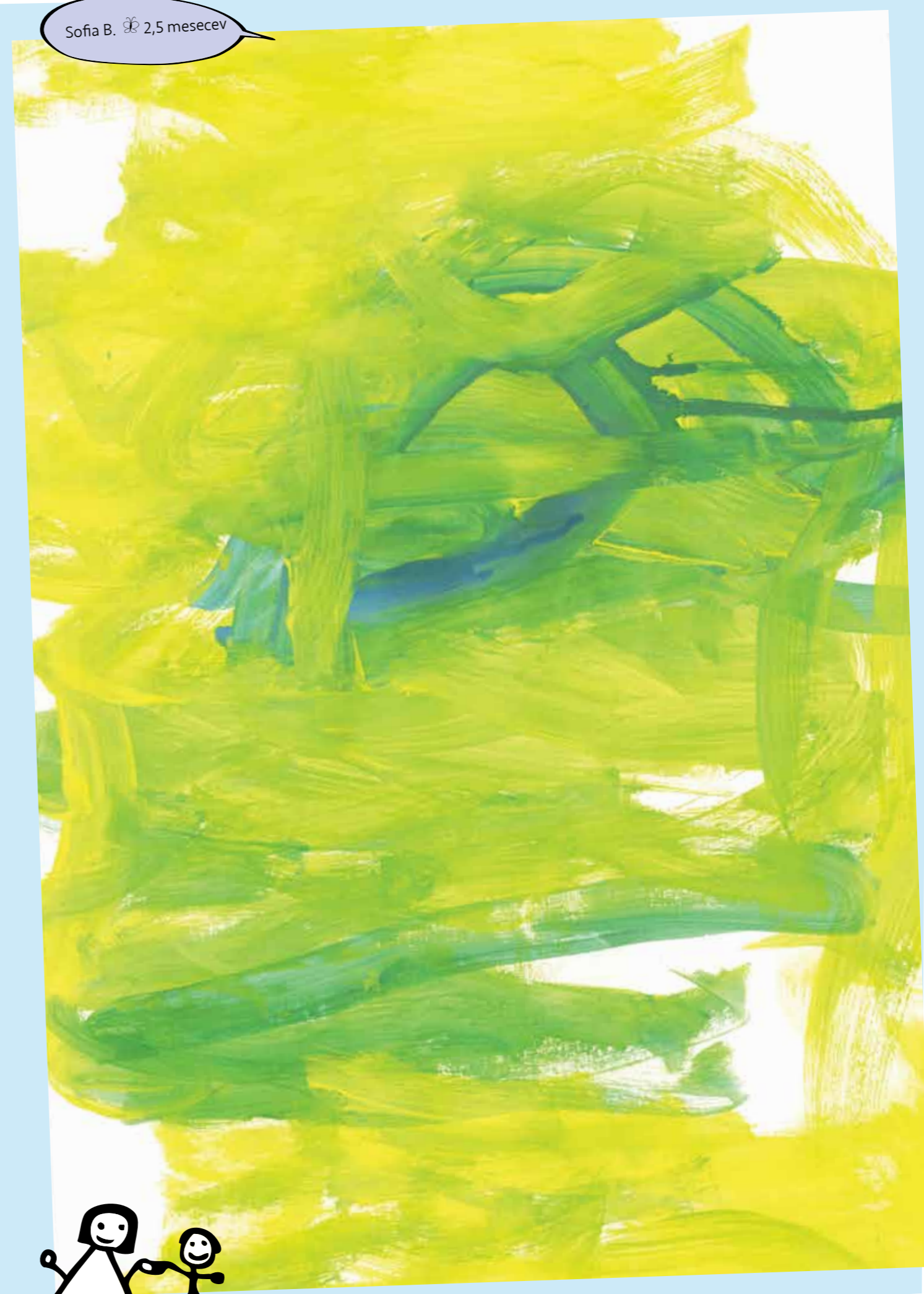

Ptica v letu. Ljudje na kopnem in v vodi.

Urban P. ☼ 6,5 let

Nuša M. ☼ 5 let

Sofia B. ☼ 2,5 mesecev

izlet šolarjev

V torek, 31. 5. 2016, smo šli samo s tistimi otroki, ki odhajajo jeseni v šolo, na izlet. Pot nas je z dežniki vodila ob Koseškem bajerju. Lepo je bilo, ...

Laura: »Martina, a gremo na grad?«
Martina: »Bi šla rada na grad?«
L.: »Al' pa na Triglav.«
M.: »Eno uro in pol imamo časa. Meniš, da bo to dovolj za Triglav?«
L.: »Ja, ne vem, bomo pa vmes še mal' potekl'.«
M.: »Ja, Laura, to pa je ideja.«
L.: »No, Martina, kaj pol, a gremo rajš' na grad al' na Triglav?«

všeč mi je bilo:

Tomaž: da smo videli, ko je riba skočila.

Vzg. Martina: Deževno vreme ni slabo vreme. Nič hudega, če smo bili malo mokri. Smo se preoblekli in osušili. Ostal nam bo nepozaben spomin na naš poseben dan.

Jan: da smo jedli malico pod streho.

Vzg. Metod: Tudi meni je bilo všeč, čeprav smo razmišljali, če bi sploh šli. Pa smo se imeli fino.

Luka: da smo bili v dežju.

Sara: zato, ker smo nabirali bezeg.

Jutra: Vse mi je bilo všeč.

Peter: ker smo videli mlade labode, dva velika, da smo nabirali bezeg in da smo šli samo šolarji.

Tristan: Samo šolarji smo šli.

Vzg. Neža: Všeč mi je bilo, da smo nabrali bezeg in skuhalo sirup. Fantje so pokazali, kje sta doma Luka in Urban.

Urban O.: Všeč mi je bilo, da smo hodili po dežju pa da je bila malica pod streho.

Amina: da smo šli.

Ob vračanju z Rožnika gremo mimo lepe vile, pred katero visi kitajska zastava. Andraž se ustavi in razmišlja: »Čak' mal', a smo mi še v Sloveniji al' ne več?«
Martina: »Z Rožnika dol gremo, to je še vse Ljubljana.«
A.: »Maš prav, sej še nismo prišli do morja. Tam je konec Slovenije.«

Matic: da smo videli živali.

Urban P.: Tamali otroci poti ne bi zmogli, ker je bila dolga, pa tudi zaradi vremena.

Mila: da smo videli laboda.

Andraž: da smo šli samo šolarji.

Vzg. Janja: da smo šli kljub dežju in da smo bili vsi veseli.

Andi: da smo šli samo šolarji na sprehod.

Urban P.: da smo šli na sprehod.

Eva R.: da smo gledali labode.

Maja: da smo šli na sprehod z dežniki.

Laura: Všeč mi je bilo, da smo šli z dežniki na sprehod.

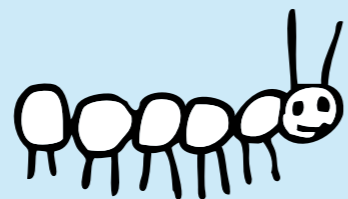
Eva D.: Lepo mi je bilo, da smo šli z dežniki v dežju.

Urban O.: da smo pri gostilni jedli malico.

Klara: da smo videli mladičke labode.

družinski dan

Bili smo prvič na družinskem dnevu in nam je bilo zelo všeč in se že prav veselimo naslednjega. Super program, idealna lokacija in krasna družba.

Nina Sitar, mamica Lare iz Rdeče sobe

Polno doživet dan za otroke in starše! Veseli smo, da smo se družinskega dne lahko udeležili.

Družina Dmitrović

Gostoljubje sester, požrtvovalnost vzgojiteljic in vzgojitelja, dragocena priložnost za pogovor z drugimi starši otrok AV. Eva pravi, da so spoznali tudi kapucine. »Lahko bi jim rekli škratucini, ker imajo kapuce kot škratje.«

Nina Lulik Kavčič, mamica Eve iz Rumene sobe in Jana iz Oranžne sobe

...in je prispelo vabilo na družinski dan, zadnji v naši družini, že deveti po vrsti. Pravzaprav drugi, pred tem smo zaključek šolskega oz. vrtčevskega leta zaokrožili s piknikom na vrtčevskem dvorišču. Vabila se ni razveselil le Urban, naš zelenček, sama sem ga s toliko večjim veseljem, celo spoštovanjem, sprejela še bolj zato, ker je bilo to zadnje tovrstno srečanje. Poleg tega so se vsi naši otroci tovrstnih srečanj najbolj razveselili ravno takrat, ko se je približeval čas, ko bodo zapustili vrtec. Stiki s prijateljčki so ravno v tem obdobju postali trdnejši in druženje z njimi vse bolj zaželeno.

Pri sestrah uršulinkah pri Svetem Duhu v Škofji Loki je bilo obakrat lepo, ogromen travnik kar vabi nogometne navdušence, bogat program je vedno privlačen tako za otroke kot starše, druženje v prijetni družbi pa vedno pusti lepe vtise, spoznanja, doživetja. Tudi na palačinke, ki sta jih spretno pekli vzgojiteljici Neža in Tina, ne bomo pozabili. Spomin na lep sobotni dan 4. junija je obogatil zakladnico dragocenih spominov na vrtčevska leta naših otrok.

Nina Popek, mama Urbana iz Zelene sobe

Kljub prehladu naših dvojčic in posledično zelo kratke noči smo v soboto zjutraj zlezli iz postelj in zaspani, z rahlo zamudo, pripeljali pred uršulinski samostan v Sv. Duhu. Bojazen, da smo zamudili dobršni del maše, se je hitro razblinila, saj nismo edini zamudili.

Sv. maša je pripomogla k umiritvi otrok in poglobitvi vase.

Sledilo je predavanje in delavnica dr. Ramovša, ki me je potegnila v vrtinec razmišljanja o najinem odnosu, o odnosu do otrok in skrbi za pravilno vzgojo.

To je bil bogat čas, plemenit, še posebej ob misli, da ni bogat le zame, ampak za vse nas, za vsakega posebej in družino kot celoto.

Bila sem vesela, da so otroci v dobrih rokah in da kvalitetno preživljajo svoje prosto sobotno dopoldne.

Kosilo je res teknilo, saj nam je jutranja naglica dopustila le varianto »to go«.

Časa za popoldanski počitek seveda ni bilo, saj se je vse preveč dogajalo, da bi deklici zaspali. Zato pa so vsi trije zaspali na poti domov, čeprav je kašelj malo ponagajal.

Ni pa mačji kašelj zorganizirati in tako dobro izpeljati takšen družinski dan, kot smo ga bili otroci in starši deležni te lepe in sončne sobote.

Zato hvala Vam, gospa ravnateljica sestra Nina, vzgojiteljicam Angelinega vrtca in vsem sestram uršulinkam za ta prekrasen dan, predvsem pa hvala za Vašo skrb in predanost našim otrokom!

Alenka Frangež, mamica Anamarije iz Oranžne sobe in Katarine iz Rdeče sobe

Verjamem, da se vsi starši trudimo, da je vsak dan čim bolj družinski. Pri nas se 'družinsko' začne že z jutranjim drobencljanjem korakov, s katerimi Sofia kot miška smukne v najino spalnico in se stisne k nama za pol ure dremeža v objemu. Drobencljanje in pretegotvanje hitro zamenja jutranji direndaj, kjer švigamo sem in tja, odmerjajoč si jutranje naloge, zahteve, pogoje in bolj ali manj uspešno zaključujemo razna pogajanja. O igračah, frizuri, obleki ... In že smo v avtu ali na kolesih in na poti v vrtec. Novodobnim urnikom razburljivosti ne manjka in kot bi trenil smo tako spet v avtu ali na kolesih in na poti domov. Popoldnevi so v znamenju kinetičnih aktivnosti – rogoviljenja po Tivoliju, plesnih tečajev in telovadbe, večeri pa posvečeni kuhanju večerje, skupne jedi in nato procesu pospravljanja (tudi ta ponavadi ne mine brez pogajanj) in spravljanja spat. Ko tako jaz ali Iva, odvisno od izmene, v gugalniku s Sofio v naročju bereva knjige za lahko noč, včasih ni jasno, kdo bo prej zaspal – starš ali otrok.

Zato je v rutini teh vsakdanjih odmerkov ljubezni in vzgoje dobrodošel tudi kak drugačen in še bolj družinski dan. Kot se je nedavno tega odvijal na čudovitem Sv. Duhu. Lanski obisk smo zaradi družinskih obveznosti na drugem koncu Slovenije izpustili, zato smo bili letos še toliko bolj navdušeni. Sofi sprva misel, da bo tudi soboto preživela z vrtcem, ni posebej godila, a je, ko smo z avtom zavili v drugačno smer kot ponavadi, postala radovedna. Po lepi pejzažni vožnji, na kateri so nam tradicionalne slovenske sobotne kosilnice postregle s sveže pristriženimi podeželskimi vrtovi, smo prispeli na kot iz škatlice urejen Sv. Duh.

Jutranji sprehod z zabojem jabolk od parkirišča do samostana je bil ravno pravšnja aktivnost, da smo se najprej odžejali s sokom in se osvežili za program. Maša na prostem z dodatnim odmerkom skupnega petja in radodarnim soncem je bila super uvodno doživetje.

Po opogumljajoči kavi smo bili starši nato deležni zelo koristne delavnice. Tako kakovostnih pogovorov, deljenja izkušenj in skupne razprave o vzgoji nam zagotovo manjka, zato pobudo zelo pozdravljam in se zahvaljujem za to lepo in koristno izkušnjo.

Sledile so hrenovke, gorčica, ajvar, kruh in še več sonca. Ni boljšega! Po lenobnem poležavanju smo ponovno zagnali motorje in v polni meri uživali v razposajenostih na vsakem vogalu. Za piko na i je iz zvočnikov zadonelo »Sladoled!« in dan je tako postal popoln. Ne samo v očeh otrok, ampak tudi vseh nas – malo večjih otrok. In kar velja za sladoled, odslej velja tudi za družinski dan – še bi.

Hvala sestri Nini, vzgojiteljicam in vzgojiteljem, uršulinkam in duhovnikom, da ste nam pripravili tako čudovit dan.

Aljoša Bagola, očka Sofie iz Oranžne sobe

Eva Di.:
»Všeč mi je bilo, ko smo jedli sladoled.«

Tadej:
»Na pikniku mi je bilo najbolj všeč, da smo igrali nogomet otroci proti staršem, jaz pa sem igral s starši.«

Rafael:
»Najbolj všeč so mi bile palačinke. Pojedel sem 3 in še eno palačinko, ker sem bil res lačen.«

Peter:
»Všeč mi je bilo, ko smo igrali nogomet, videli rešilca in ko smo tekli.«

Nikola:
»Najbolj všeč mi je bilo, ko smo z mamo prinesli šotor.«

Anže:
»Najbolj mi je bilo všeč, da sem bil drugi na teku.«

Jon:
»Najboljši mi je bil sladoled.«

Matija:
»Doma smo spekli pecivo za cel vrtec.«

Mattia:
»Najboljše so bile palačinke.«

Mia:
»Najbolj mi je bilo všeč, da smo lahko tekli in da smo videli rešilca.«

Jožef:
»Najbolj mi je bilo všeč, da sem lahko bil ministrant.«

Eva K.:
»Najbolj mi je bilo všeč, ko smo tekli.«

Filip D.:
»Najbolj mi je bilo všeč, da sem videl rešilca.«

Gabriela:
»Najbolj všeč mi je bilo, da smo tekli in dobili križke.«

Gabrijel:
»Všeč mi je bilo, da sem lahko bil ministrant.«

Tomaž:
»Všeč so mi bile palačinke in nogomet proti staršem.«

Urban O.:
»Všeč so mi bile delavnice, kjer smo izdelovali sv. Frančiška, peli pesmi – afriško – in o tovarnah ter sestri Margareti.«

Klara:
»Všeč mi je bilo, da smo dobili križke.«

Urban P.:
»Najbolj všeč mi je bil tek.«

Družinski dan z Angelinim vrtcem je bil letos res nekaj posebnega. Po lepi maši pod brezoblačnim nebom, kjer so tudi otroci imeli svoj prostor pod soncem, smo se morali ločiti od svojih malih učenjakov. Veliko, predvsem jasličarjev, je hotelo iti na predavanje dr. Jožeta Ramovša. Na koncu pa se je izkazalo, da je bilo spoznavanje redov tudi zanimivo, saj si je Ruben predvsem zapolnil Minorite.

Starši pa smo si na zanimivem predavanju izmenjavali mnenja, kako se sami spopadamo z vzgojo svojih otrok in usklajevanjem, ter vedno znova iščemo nove rešitve, kako opraviti to delo najbolje. Zanimanje je skoraj pregnalo lakoto, a je ta vseeno zahtevala svoje in obložene mize so bile zelo hitro samo še deske na štirih nogah pokrite s prti.

Sedaj so otroci končno prišli na svoj račun. Začel se je čas druženja in športnih iger. Tek skupin!

Vsak se je želel pokazati v svojem športnem vzdušju. Od najmlajših jasličarjev do šolarjev in na koncu veliki finale, starši.

Mame so pokazale, da so nekoč devet mesecev nosile dva v hlačah, tako da so po tem travniku tekle lahkotne kot srnice.

Očetje smo bili še posebej športnega duha. Športnik piknika, Matej, je pokazal, da jutranje kolesarjenje ni kar tako, še posebej z dvema otrokoma v prikolici.

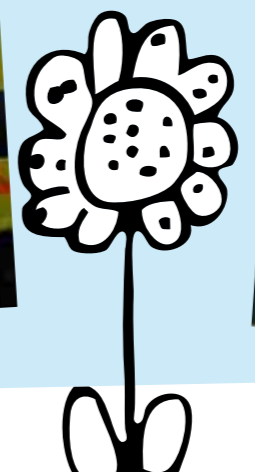
Jaz sem se mu poskušal zoperstaviti, ampak na pol poti sem ugotovil, da bo potrebno poklicati na pomoč. Prvi so bili pri meni najmlajši. Hitro so postavili kamp, da ne bi kaj zamudili. Na tako močnem soncu je najbolje biti v senci.

V 15 minutah so bili tam. Vrhunec dneva. Reševalci z rešilcem. Otroci so bili navdušeni.

Ker sem otrokom priskrbel takšno presenečenje, sem za nagrado dobil v uporabo bergle za pol leta in za nekaj tednov posteljo s čudovitim razgledom.

P.S. Najepša hvala vsem, ki so pomagali ali poskušali pomagati meni in moji družini. Hvala dr. Janezu Plestenjaku za pomoč in obvestilo ER Ljubljana, da prihajam. Hvala Janji za pozivno bodrenje in interpretacijo izvidov. Hvala za dežnik, ki se je spremenil v senčnik. Hvala za ledene obkladke na kolenu in v grlu. Hvala Gorazdu, da je ženi pomagal avto spraviti skozi šivankino uho s polnega parkirišča.

Andrej Virant

tiha opazovanja

Rozalina G. ☀️ 4 leta

Kar ne morem verjeti, da se je leto tako hitro obrnilo in se moja praksa že počasi zaključuje. Prepolna sem občutkov. Spominjam se, s kakšnim strahospoštovanjem sem se prvič odpravila v ta čistiljivi hram otroškega smeha in duhovnosti. Že s prvim obiskom pa sta me objela mir in domačnost, ki ju vrtec izžareva. Moji začetki so bili previdni in nerodni, čeprav delam že skoraj dve desetletji na pedagoškem področju. Sem namreč specialna pedagoginja in poučujem otroke s posebnimi potrebami. Vendar je bilo to leto zame čisto novo odkritje razumevanja otrok, pedagogike montessori in življenja nasploh.

Najbolj sem hvaležna vzgojiteljem v vrtcu, ki so me takoj sprejeli kot eno izmed njih, najbolj pa Martini in Pavlini, ki sta me sprejeli v svojo skupino v Vijolični sobi. Moje napake so bile dobrohotno spremljane ne kot nekaj slabega, ampak kot pot, ki jo moram prehoditi. Z vsakim obiskom sem bila bolj samozavestna in učinkovitejša, je pa trajalo kar nekaj mesecev, da sem se »ujela« v ritem in način dela. Spoznavam, da so največ vredne izkušnje in dober mentor, ki te spremlja in vzpodbuja. Prijetno vzdušje mi je dajalo energijo za delo in učenje.

Z otroki sem počasi navezovala stik in kaj kmalu so se začeli obračati tudi name, če so želeli pomoč ali pogovor. To mi je bilo v posebno veselje, ko sem spoznavala, da so me tudi otroci sprejeli kot del skupine. S kakšno radostjo pristopam zdaj v skupino, s sproščenostjo in hvaležnostjo, da smem biti del te skupnosti, ki je mnogo več kot le vrtec. Je posvečen kraj, kjer imajo otroci priložnost biti to, kar so, in se v polnosti razvijati in rasti. Občudujem vzgojitelje, s kakšno predanostjo in dobrohotnostjo se spoprijemajo z vsakodnevnimi izzivi. Koliko spretnosti in znanja premorejo.

Poleg novih znanj in izkušenj sem hvaležna tudi za duhovno dimenzijo, ki sem je deležna kot del ekipe v Angelinem vrtcu. Spet sem odkrivala svojo povezanost z Bogom in s svojo duhovnostjo, ki je bila zadnja leta bolj na stranskem tiru zaradi vsakodnevne hitenja in obveznosti. Danes sem drugačna kot na začetku leta, obogatena z vsem, česar so deležni otroci prav vsak dan, kadar prihajajo v vrtec. Vedno znova sem navdušena, kakšno bogastvo vzgoje in duhovnosti prejemajo prav v vsakem trenutku. Koliko ljubeče pozornosti jim je namenjene. Vsak je sprejet v vsej svoji resničnosti.

Svojo poklicno pot bom nadaljevala na področju vzgoje in izobraževanja otrok s posebnimi potrebami. Mislim pa, da bom v srcu vedno tudi del Angelinega vrtca. Iskreno se vam zahvaljujem.

Natalija Sevčnikar, na praksi v Vijolični sobi

Ker sem pred začetkom prakse v Angelinem vrtcu v njem delala že kot študentka pomočnica, sem bila z utripom Rumene sobe kar dobro seznanjena. Ne glede na to, pa sem vedela, da se podajam na novo pot, ki od mene zahteva še več predanosti, znanja in odgovornosti. Z vsakim dnem dela v sobi sem postajala bolj domača z materiali, tehnikami opazovanja, predvsem pa z otroki samimi. Hvaležna sem za vsak sijaj v otroških očeh, ki je zasijal, ko sem jim s predstavitvijo pomagala ugotoviti ali narediti nekaj povsem novega, za njih pomembnega. Po letu prakse se še vedno vsak dan čudim brezmejnosti otroškega uma in vztrajnosti njihove volje.

Maruša Mavrič, na praksi v Rumeni sobi

POBARVAJ ME!

tedenske spodbude

1. - 7. februar Doma si naredite gledališče. Uprizorite otrokovo najljubšo zgodbo.

8. - 14. februar Naučite se pesmico na pamet. Npr. F. Prešeren: Apel in čevljar.

15. - 21. februar 1. postna naloga: Uprite se skušnjavi in dan preživite (kot družina in posameznik) brez tehnologije (brez telefona, računalnika, TV-ja, tablice...).

Pred tem si lahko nekaj varnostnih navodil o rabi interneta preberete na safesi.

22. - 28. februar 2. postna naloga: Zazri se v obraz bližnjega. Povej mu: kako lepo je, da si!

29. - 6. marec 3. postna naloga: Pri skupnem obroku si nalijemo kozarec vode in ga s hvaležnostjo izpijemo. Pogovarjamo se, kaj vse nam omogoča voda.

Brez vode ni življenja: zemeljskega in nebeškega.

7. - 13. marec 4. postna naloga: Zvečer, ko se vse umiri in predno gremo spat, se pogovorimo, kako smo preživeli dan. Zahvalimo se drug drugemu za vse lepo in dobro, ki smo ga bili deležni čez dan. Opravičim se, če sem koga prizadel ali užalil.

14. - 20. marec 5. postna naloga: V svoji okolici poiščem ljudi, ki potrebujejo pomoč. Ponudim jim prijazno besedo, nekaj od svojega: sendvič, bombon, čokolado...

21. - 24. marec 6. postna naloga: Naredite butarico, ki jo boste nesli k blagoslovu na Cvetno nedeljo; in še: Napišite načrt čiščenja stanovanja in si porzdelite naloge.

24. marec - 27. marec naloga velikega tridnevja: Pustite otrokom, da vam pomagajo pri peki kruha/potice, ki ga boste zaužili na velikonočno jutro, in tudi na tak način služite (njihovi potrebi po delu). Kajti, "Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil." (Jn 13,15)

28. marec - 3. april Pripovedujte si šale, vice.

4. - 10. april Uredite si gredico. Če te možnosti nimate, lahko kaj posejete/posadite tudi v cvetlični lonec (npr. baziliko).

11. - 17. april Svoje želodčke napolnite z okusnimi zelenjavnimi nabodali oz. prigrizki.

18. - 24. april Pomagajte Zemlji s pravilnim ločevanjem odpadkov.

25. april - 1. maj Skupaj pojdite v planine, morda celo prespite v koči.

2. maj - 8. maj Obiščite romarski kraj.

9. - 15. maj Pojdite do izvira (reke, potoka) in si oglejte, kako voda nenehno vre/teče. Izvir je prasimbol obnavljanja življenja-in kaj drugega kot to nam omogoča Božji (binkoštni) Sveti Duh? Poiščimo še druga znamenja obnavljanja življenja (sonce, rastline...).

16. - 22. maj Zbližajte se med družinskim večerom s kvizom in družabnimi igrami.

23. - 29. maj Pripravite si vodo z različnimi okusi (limona, melisa, meta...) in okušajte raznolikost, ki odžeja.

30. maj - 5. junij Skupaj začnite jutro z družinsko telovadbo.

6. - 12. junij Izdelajte gugalnico na drevesu.

13. - 19. junij Skupaj obiščite enega izmed muzejev.

Namig: 186. je muzejska noč

20. - 26. junij Godoval bo sv. Janez Krstnik. Naredite kres s piknikom (peko hrenovk, ...).

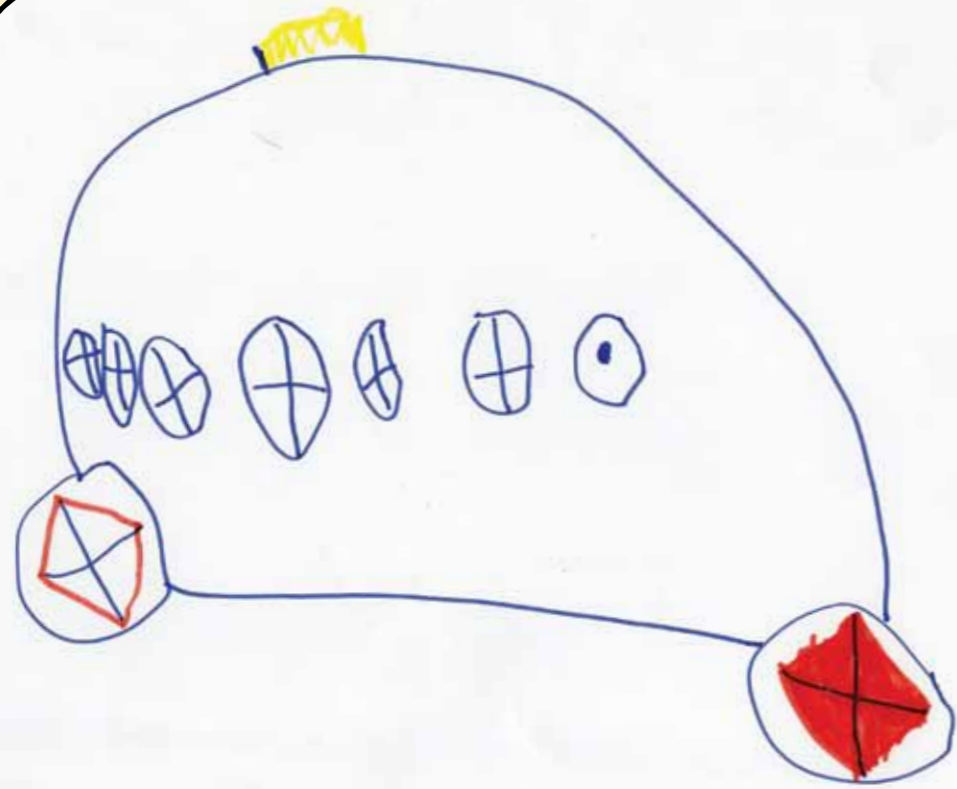
27. junij - 3. julij Lov na zaklad! Lahko ga poiščete na geocatching.com ali pripravite svojega.

4. - 10. julij Vzemite velik list papirja in vsi skupaj istočasno ustvarite sliko (z različnimi tehnikami).

11. - 17. julij Poiščite in naberite borovnice.

18. - 24. julij Opazujte naravne nebesne pojave (zvezde, utrinke...).

Nikola M. ☀️ 3,5 leta

4,5 let
BORUT
»planet Zemlja«

Borut M. ✨ 4 leta

JON

Jon Z. ✨ 4,5 let

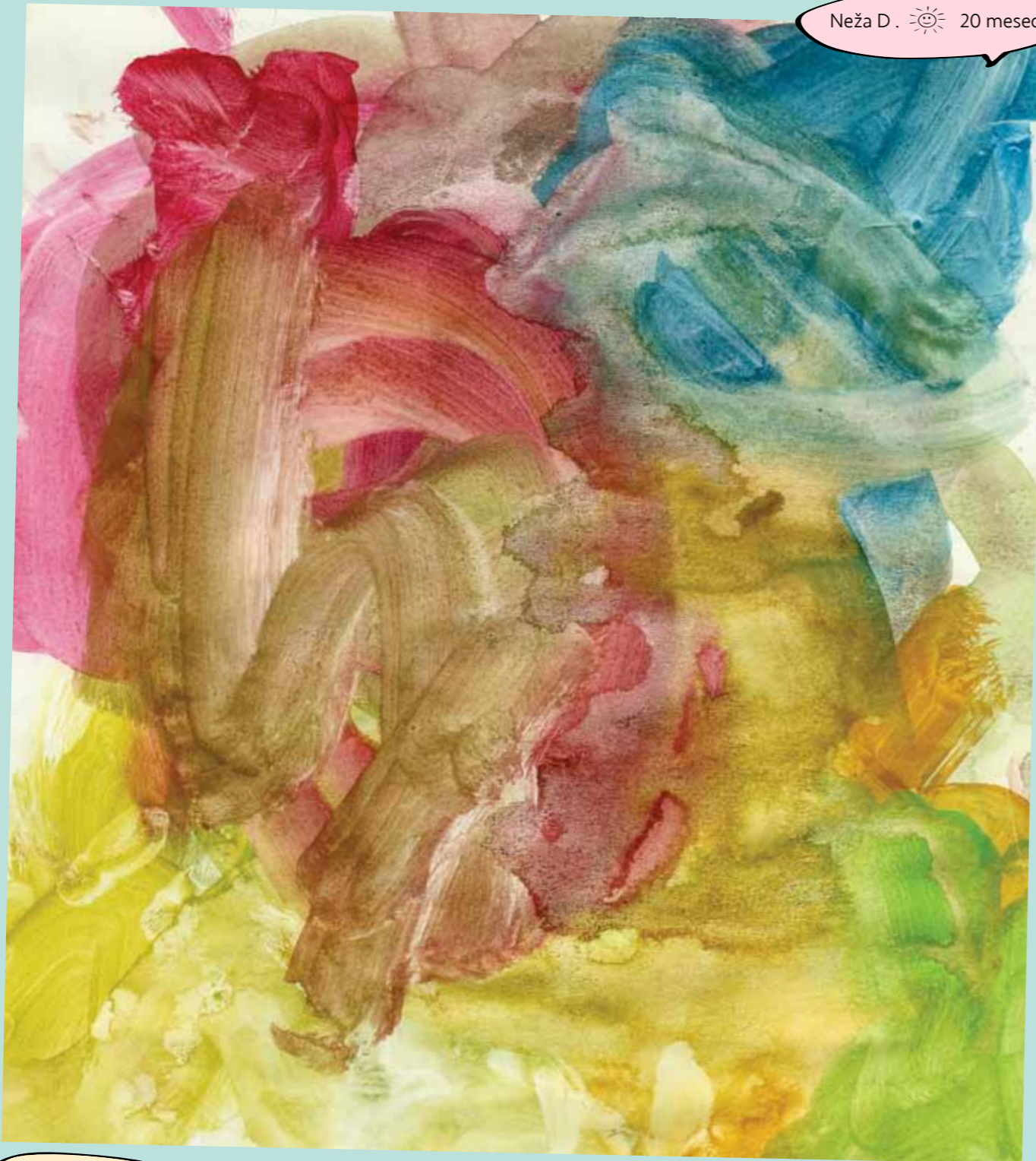
Iz dežele Izrael
izhajajo šarki
božje Gubeani,
ki objemajo ves svet.

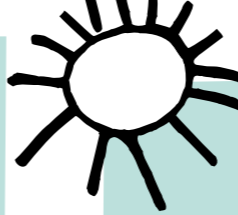
Mark S. ✨ 2,5 let

žaba

Neža D. ☀️ 20 mesecev

Marko G. 🐘 22 mesecev

Vprašanja staršev

OTROCI IN DENAR

Rubrika »Vprašanja staršev« je še posebej namenjena nam, staršem, zato vabljeni, da v uredništvo posredujete svoja vprašanja, na katera bomo poskusili najti odgovor.

Tokrat smo dobili vprašanje o otroškem ravnanju z denarjem. Gotovo ste se že srečali z nešteti otrokovimi željami, da bi imel to in ono, da bi si k vsem stvarim, ki jih že ima, kupil še nove.

Kolikor je različnih družin, toliko je različnih poti, zato smo vas povabili k deljenju izkušenj.

Kako ste otroku/otrokom predstavili vrednost denarja in ravnanja z njim? Na kakšen način jim pokazati trud in napor, ki je potreben, da se denar zasluži? Ste uvedli žepnino in če da, pri kateri starosti (še posebej dobrodošle izkušnje staršev, ki imate tudi starejše otroke)? Lahko denar, ki ga dobijo kot dar (npr. od starih staršev, tet, stricov itd.), poljubno »zapravijo«?

★ Mamica Mojca Šegula Žakelj nam je poslala nekaj izkušenj iz njihove družine:

- ☆ denar, ki ga dobijo od sorodnikov ob različnih priložnostih (rojstni dan, 1. sv. obhajilo, dober učni uspeh v šoli itd.) položimo na varčevalni račun (vsem otrokom smo odprli takšne račune);
- ☆ starejša otroka (starost 8 in 10 let) imata vsak svojo denarnico, v kateri hranita nekaj malega denarja (do 50 EUR) od teh darov, ki jih dobita, ali denar zaslužita;
- ☆ denar lahko zaslužita za določena opravila, ki sva jih midva določila (za običajna hišna opravila ni plačila) – zaenkrat je tako opravilo čiščenje notranjosti avtomobilov (sesanje, brisanje prahu in umazanje);
- ☆ če si starejša otroka želita stvar, ki se nama zdi nepotrebna in je vrednost majhna, npr. do nekaj evrov, jima dovolimo, da si jo kupita iz svojega denarja - primeri:
 - ⇒ hči je želela en lasni dodatek (v vrednosti približno 3 EUR), ki ga ni potrebovala (spiralce za lase je želela nositi kot zapestnice) – dovolila sem ji, da si jih lahko kupi s svojim denarjem (doma mi je dala 3 EUR iz svoje denarnice);
 - ⇒ želela sta imeti eno igračko (sluz) iz avtomata za igračke v gostišču, kar se je meni seveda zdelo popolnoma nepotrebno; ker nista imela s seboj svojega denarja (zaenkrat ga še ne nosita s seboj od doma), sta dobila 2 x po 1 EUR za igračko, a sta morala obljubiti, da bosta v zameno posesala vsak en avtomobil – to sta potem čez nekaj dni tudi morala izvesti;
- ☆ starejša otroka v zadnjem času tudi izgubljata stvari – dežnike in predvsem zelo veliko šolskih potrebščin – izginjajo jima svinčniki, radirke, brisalci, peresa itd. v velikih količinah; ker imata po moji oceni nevesten, preveč brezskrben odnos do teh potrebščin, sem sklenila, da bosta pri naslednjem nakupu prispevala nekaj svojih evrov; sin si je že moral sam plačati nadomestni dežnik (izgubil je popolnoma nov dežnik);
- ☆ sin si je želel kupiti knjige, ki jih je težje dobiti v knjižnici (zelo rad bere), in sem mu dovolila,

da lahko en del denarja, ki ga je dobil za rojstni dan, nameni nakupu priljubljenih knjig in ne položi vsega na račun;

- ☆ v 2. razredu OŠ sta začela sama hoditi v trgovino po nekaj stvari (stanovali smo zraven trgovine) – dobra izkušnja, nikoli nista kupila ničesar, za kar se nismo dogovorili;
- ☆ pri manjših otrocih (predšolskih) poskušamo obrazložiti, da nimamo denarja za stvari, ki se nam ne zdijo potrebne, torej je pač treba izgovoriti tudi tisti odločni »ne«, da tega ne bomo kupili, jih pa potem kdaj presenetimo s kakšnim darilcem, kar so kdaj omenili, da si želijo, pa se nam zdi smiselno, npr. kolecnica, dežnik ipd.

To so nekako naše izkušnje.

Pa morda še to: koristno se je izogibati nakupovanju potrebščin s predšolskimi otroki; če se le da, čim manj z njimi zahajate v trgovske centre.

★ Mamica Polona Avanzo nam je poslala zanimivo povezavo:

Mi smo se nekako po tem orientirali http://www.slate.com/articles/business/moneybox/2015/02/kids_allowances_you_re_doing_it_completely_wrong.html

Nekoliko se že pozna, malo več razmišlja o tem, koliko kaj stane ipd. Njegova izjava zadnjič v trgovini, ko si ni mogel privoščiti ene škatle lego kock: »Mami, zakaj so vse lepe stvari tolk drage, grde pa poceni?« Začeli smo malo pred petim rojstnim dnevom (sedaj je star pet in pol).

Upam, da kaj pomaga.

★ Očka Urban Cjuha piše:

V podjetju, kjer sem soudeležen kot partner (Vezovišek & Partnerji) in znotraj katerega smo pred kratkim ustanovili tudi Zavod za finančno opismenjevanje Vem, da ne vem, se ukvarjamo ravno s področjem učenja ravnanja z denarjem.

Začne se pri otrocih, nadaljuje pri mladostnikih, preide v obdobje študija, zaposlitve in na koncu upokojitve. Vse te faze v našem življenju so izredno pomembne, otroštvo pa še toliko bolj. Otroci nas spremljajo na vsakem koraku in tako prevzemajo tudi naše finančne navade ali bolj razvade. Torej: če bodo le-te slabe, je velika verjetnost, da jih bodo vzeli za svoje. Sprva bodo posledice majhne, kasneje pa te postajajo vedno večje in težje odpravljive.

Zato na svojih izobraževanjih, ki jih izvajamo tako v šolah, podjetjih, kot na posebnih delavnicah, poudarjamo, kako pomembna je finančna pismenost. Je pravzaprav vse. Nekoč je bila pismenost tista, ki je bila nujna za vključitev v družbo, danes je poleg tega tudi finančna pismenost.

In kako začnemo otroke učiti o denarju? Kdaj je pravi čas? Kolikšen znesek jim lahko namenimo? Obstajajo različna mnenja, kjer nekateri zagovarjajo žepnino, drugi pravijo, da je otroci ne potrebujejo. Po našem mnenju je prav, da uvedemo žepnino, pri čemer moramo paziti, da to ni nekaj samoumevnega, nekaj, kar dobi otrok v vsakem primeru. Saj tudi kasneje ni tako. Vsi si moramo denar prislužiti.

Priporočljivo je, da otroka nagradimo po vnaprej določenih kriterijih (jih napišemo skupaj na tablo), pri čemer pa kriteriji ne smejo biti pogojevani z ocenami v šoli ali pa z rednimi obveznostmi (umivanje zob, pospravljanje igrač za sabo itd). Mlajši kot so otroci, manj je teh opravil. In ker niso še vajeni čakati, mora biti učinek na njihovo opravljeno delo takojšen. Vsakokrat, ko opravijo določeno delo, dobijo »nagrado«. Žepnina se določi na mesečni ravni in potem razdeli po tednih. Tako otrokom starim 4 leta namenimo 4€ (1€ na teden). Skladno z leti (6 let, 6 €) se potem znesek zvišuje, dokler ne pridejo v šolo. Ko

so enkrat v šoli, pa je pomembno, da najprej določimo, katere obveznosti otrok prevzame (morda plačilo dela stroška telefona) in skladno s tem določimo nagrado.

Starejši kot so, lažje jih potem učimo potrpežljivosti in tako srednješolcem damo žepnino enkrat mesečno. S tem jih začnemo učiti, kako denar razporejati skozi obdobje in kako planirati.

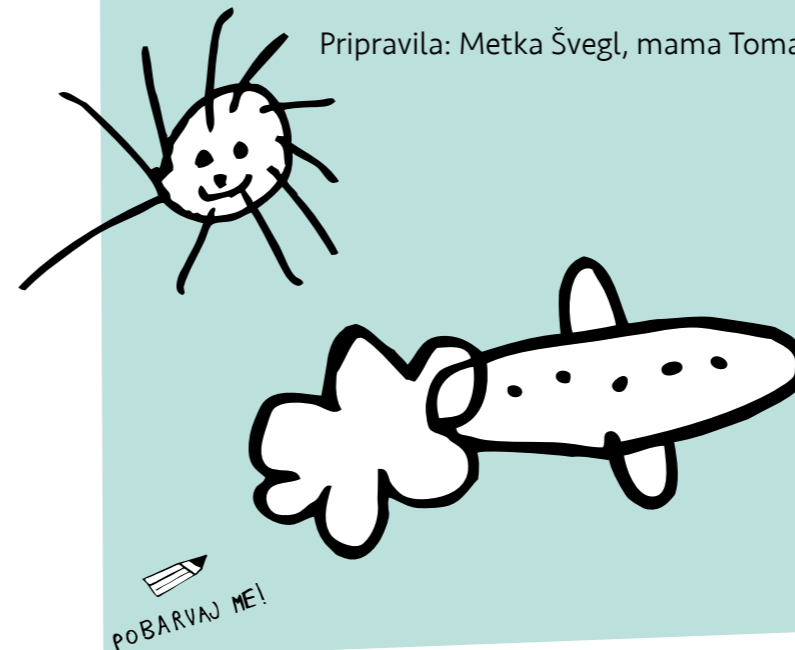
Zelo pomembno je tudi to, da se z otroki čimprej začnemo pogovarjati o denarju, da jim čim bolj plastično prikažemo, zakaj denar potrebujemo, kje ga dobimo, kako ga dobimo in da jim prikažemo vrednost denarja. Če tako otrok dobi 50 centov, mu razložimo, da za 2 takšna kovančka ponekod lahko kupi kepico sladoleda.

Otroku je potrebno obenem razložiti, da nikoli ne smemo vsega denarja potrošiti, ampak da potrebujemo rezervo (za morebitna popravila itd.), mu pomagamo določiti cilj – kaj si želi in kdaj – mu pomagamo izračunati in mu povemo, koliko denarja potrebuje za to in kdaj si bo lahko želeno stvar kupil. S tem otroka naučimo potrpežljivosti, varčevanja in obenem razmišljanja o ciljih. Če jim bomo uresničili vsako željo, potem bodo otroci mislili, da bodo kasneje dobili vse, kar si bodo zaželeli. Mi pa vsi vemo, da je lahko »svet odraslih« veliko bolj krut.

Največjo popotnico svojim otrokom damo torej starši. Naša vloga je izredno pomembna in če jim bomo pomagali postaviti dobre temelje, bomo s tem v prihodnosti finančno razbremenili tudi sebe.

Vaših misli na zastavljena vprašanja smo bili zelo veseli! Nekaj besed na to temo je bilo napisanih že tudi v prejšnji številki Hiše otrok v isti rubriki, ko je bilo govora o zadolžitvah. Kot dodatno izkušnjo, ki med zgornjimi še ni bila naštetá, naj navedem še eno izmed naših idej. Poleg pogovorov o tem, čemu nameniti denar, in konkretnih izkušenj, kako privarčevati (npr. pri avtomobilskem zavarovanju, če primerjaš zavarovalnice, ali pri nakupu določene igrače, če preveriš cene v različnih prodajalnah), se otroka vrednosti denarja, ki ga prislužita z lastnim delom, učita tudi z zbiranjem, zlaganjem, prenašanjem in prodajo starega papirja. Kakšno veselje veje iz njunih oči, ko mi po prodaji ponosno pokažeta zaslužek! Naj nam bodo zapisi vsem v vzpodbudo, da še kakšno stvar izboljšamo.

Pripravila: Metka Švegl, mama Tomaža iz Zelene sobe

delo mamiših rok

Mamica je kakor zornja,
zjutraj se smehlja,
ko se v postelji z dete,
z sanjami igra.

Im zato mikdar
mamice me dam,
emo le ma svetu šmam
mamico imam.

Mamica je kakor sonček,
sreč njen je zlat,
kakor žark, ki poije
od mlinskih vrat.
Im zato mikdar...

Mamica je kakor luna,
dolga bdi noči,
da počiva njeno dete
mireno brez skbi.
Im zato mikdar...
Mamica, vate z za matinski dan.
troja Laura Marvič

POBARVAJ ME!

iz straških ust

Sofia in Ruben se ponesreči zaletita. Vzgojiteljica Tina reče: »Ojoj, a sta imela nesrečo?« Ruben reče Sofiji: »Ojoj, a sva imela srečo?«

Vzgojiteljica vpraša Marka v garderobi: »Marko, kje imaš pa nogavičke?« Manca se v hipu obrne in veselo reče: »Kaj, rogljičke?«

Vzgojiteljica naznani, da so za kosilo špageti. Oskar navdušeno: »Ooo, pažgeti.«

Liza: »Danes smo imeli v vrtcu eno tako hrano po imenu Borut.« Mami: »Prosim?« Luka: »Ne Borut, tisto je bil matevž.«

Na sprehodu se pogovarjamo, kako se obnašati zraven ceste. Manca poduči ostale otroke: »Zraven ceste pa ne smemo tekat, ker nas avto povozi in pol mormo jest kremšnito.«

Pri kosilu se pogovarjamo, kaj delajo starši otrok v vrtcu. Nikola: »Moja mami vedno gleda v revijo od vrtca.« (op.: ga. Molan oblikuje revijo Hiša otrok)

V družini se pogovarjajo odrasli, da ima s. Nina kot ravnateljica veliko odgovornosti. Ta pogovor posluša tudi Gabrijel. Babica mu mimogrede reče: »Veš, s. Nina je ta glavna v vrtcu.« Gabrijel: »Ne, ni! S. Cirila je, ker ima ključe in zjutraj lahko odklene vrtec.«

Anže A.: »A veš, katera je največja skrivnost?« Vzgojiteljica: »Katera?« Anže: »Da je Miklavž v nebesih, pa še vedno hodi po zemlji.«

Sofia vpraša Anamarijo: »Anamarija, kako je tebi ime?«

Mark razlaga vzgojiteljici Urški: »Jaz sem se danes pripeljal z BMW-jem.« Vzgojiteljica Urška vpraša: »A imaš ti že izpit za avto?« Mark odgovori: »Ja, za Ferrarija.«

»S. Cirila, a veš kaj jaz mislim, da bom kot starš,« pravi Tristan. »Rabim samo še telefon, avto, hišo ... telefon-računalnik že imam.«

Eva: »Moja mami pa dela doma. Ona se nič ne obleče za v službo.«

Oskar in Ruben opazujeta želvo. Ruben reče: »Poglej, koliko salame.« (op. slame)

Filip (iz vijolične sobe) in študentka Tina gledata knjigo ter poglavje o dinosavrih, pri čemer Filip hiti poimenovati dinosavre. Ko naletita na vodne dinosavre, Filip reče: »A vidiš, to so pa morski dinosavri. Ti živijo v morju.« - Tina odvrne: »Res je, ampak dinosavri so že izumrli.« - Filip: »Ja, ampak ko sem bil enkrat v arboretumu Volčji Potok, so se pa še oglašali ... Ko sem bil pa drugič, so pa spali.«

SPOMINI IN SPRETNOSTI STARIH STARŠEV

Pozdravljeni,
sva dedek in babica Filipa in Lenarta Hrast.

Naš dom je ob prelepi reki Soči v Modreju pri Mostu na Soči. Najlepše je pri nas, ko nas obiščejo vnukinji in vnuka, pa tudi midva rada prideva k njim. Preprosto povedano, imamo se radi in spremljamo drug drugega pri različnih aktivnostih. Dedek je gasilec in čebelar. Jaz pa zelo rada pojem, aktivno pri skupini ljudskih pevk in pri cerkvenem pevskem zboru.

Ko smo bili majhni, je bilo življenje zelo drugačno od današnjega. Ni bilo televizije, ne računalnika. V vasi je bil en sam telefonski priključek. Radio in avtomobil pa prava redkost. Smo pa veliko brali in poslušali zgodbe, ki so jih pripovedovali starši ali starejši bratje in sestre. Dolgi zimski večeri so bili ob njih prava pravljica doživetja.

Igre so bile v glavnem povezane z letnimi časi in z delom. Na njivah in travnikih smo raziskovali življenje žuželk, metuljev, kresnic in ptic. Senene in koruzne kopice so bile naša skrivališča in pokošeni travniki naša igrišča. Ob reki Soči smo se poleti spuščali po glinenih toboganih in se učili plavanja. Nihče se ni pritoževal nad mrzlo vodo, čeprav je temperatura redko preseгла 10°C. Seveda je bil čas za igro le krajši odmor med opravljanjem različnih kmečkih del. Pozimi smo po vseh vaških klancih napravili sankališča. Vaški otroci smo se zelo radi družili in nikoli nam ni bilo dolgčas. Več kot nas je bilo, bolj je bilo veselo. Pripravljali smo vaške proslave in igre. Za novo leto smo kot koledniki peli po hišah, na pusta pa našemljeni pobirali darove. Ob kresu smo prepevali in prav tako ob košnji in ob ličkanju koruze, ko se je zbralo pri delu veliko sosedov. Ljudje so si med seboj pomagali pri delu in se skupaj veselili. Naše igre so bile največkrat skupinske, kot so skrivanje, osvajanje sveta, besedne igre, tanca (ristanc), gnilo jajce ... Naše igrače pa kamenčki, glina, les, gumbi in ostanki blaga. Prav zaradi tega smo postali zelo iznajdljivi in praktični. To pa v življenju zelo prav pride. Življenje je bilo zelo preprosto, družabno in lepo.

Bernarda in Rado Hrast

Zakaj te ljubim domovina?

Zakaj te ljubim domovina?

Ker si lepa? Ozaljšana z gorami, posejana z griči in obdarovana z morjem?

Zakaj te ljubim domovina?

Ker slaviš po dobrih ljudeh? Ker mi daješ jezik, zaščito in prostor za bivanje?

Zakaj te ljubim domovina?

Ker si trpeča in ranjena, polna vsakovrstnega trpljenja?

Ljubim te, ker si moja mati.
Od Boga podarjena, me hraniš kot rodna mati in kot mati Cerkev.

Ljubim te, ker mi je bila ljubezen do tebe vsajena v družini;
in ker si potrebna moje ljubezni.

Ljubim te in molim zate, domovina.
Da boš ohranila svojo naravno krasoto,
da boš obdržala poštene, delavne in verne ljudi v svojem naročju.

Da se zacelijo stare rane, ki vpijejo v nebo in krvavijo.

Naj se Božja ljubezen in Božji blagoslov izlije nate!

Ljubinj 1. 3. 2016

Neva Rutar, Filipova in Lenartova mati

Tomaz Š. ✿ 5,5 let

Novinarja Maks in Nik sprašujeta Dedija o čebelah in čebelarstvu

Kdaj in zakaj si se začel ukvarjati s čebelarstvom?

Ko sem šel v pokoj, sem potreboval dodatno dejavnost, saj je bilo kar naenkrat preveč časa, ki sem ga moral na neki način zapolniti.

Ali moraš znati kaj posebnega, da lahko imaš čebele?

Za čebelarjenje ne potrebuješ posebnega znanja, predvsem moraš upoštevati razvojni krog čebel. Najvažnejše je spremljanje njihovega razvojnega kroga od jajčeca, ki ga zaleže matica, do čebelice nabiralke, ki nosi medicino v panj in satje. Čebelica živi od izleganja do umrtja le dobrih 45 dni.

Koliko medu naberejo tvoje čebele v enem letu?

Ker sem še čebelar začetnik in še nisem imel polne sezone, lahko povem, da je ena družina prinesla 28 kg medu. Običajno ena družina nabere do 100 kg meda, vendar ga za svoj razvoj in obstoj porabi tudi do 70 kg, zato lahko čebelar iztoči le 30 do 40 kg medu iz enega panja.

Koliko čebel je lahko v enem panju?

Število čebel je odvisno od velikosti panja, najpogostejši so panji, ki jih imenujemo AŽ (po čebelarju Antonu Žnidaršiču), v katerih je tudi do 60.000 čebelic.

Koliko let mlade čebele hranijo matico?

Mlade čebele to delo opravljajo le kakšen teden, potem morajo opravljati druga dela, na njihovo mesto pa pridejo nove mlajše čebelice in tako se menjajo do starosti tudi pet let, ki jih lahko doseže matica.

Koliko let živijo čebele?

Razvojni krog čebel traja le približno 60 dni, od tega 21 dni od jajčeca do mlade čebele. Najpomembnejše delo mladih čebelic, ki ne zapuščajo panja, je hranjenje matice, čiščenje in negovanje zalege (jajčec), obramba pred vsiljivci, skrb za zorenje medu, skladiščenje cvetnega prahu v satju in graditev satja. Čebele, ki so starejše, pa imenujemo pašne čebele, te pa nabirajo med in cvetni prah, ki ga prinašajo v panj.

Katero posebno orodje potrebuješ za čebele?

Potrebno je imeti kadilnik (z dimom odganjamo čebele, ki branijo družino in bi nas pičile), vilice za odstiranje satja (če je kaj meda), stojalo za odlaganje satov, točilo za točenje meda, posodo za shranjevanje meda, cedila za čiščenje meda.

Zakaj čebele seliš iz Prevalj v Orožijo na 1.200 metrov nadmorske višine in nazaj?

Zgodaj spomladi je paša za čebele v dolini, ko začne cveteti sadje in travniško cvetje, kasneje pa želim dobiti med, ki ga čebele naberejo v gozdovih, kjer ni onesnaženosti. Potem pa jih moram spet seliti v dolino zato, ker so na takšni nadmorski višini težke zimske razmere; zaradi visokega snega ne bi mogel do čebelnjaka in bi težje zagotovil preživetje čebeljih družin. Doma jih imamo vendarle vseskozi na očeh in lahko opravim potrebna opravila za njihovo preživetje v času zime.

Koliko čebel hočeš imeti vsega skupaj?

Naredil sem čebelnjak s šestimi panji, zato bi želel, da so vsi tudi polni.

Tvoja dva novinarja,
Maksi in Niki

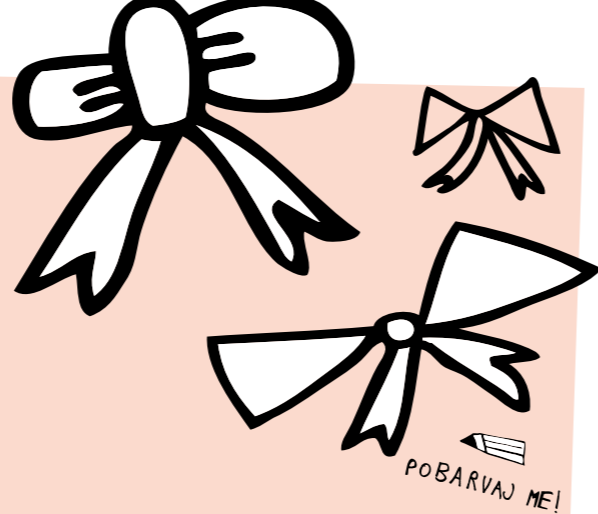

POBARVAJ ME!

Čestitke

❖ Družini Gubenšek ob rojstvu drugorojenke Sare. ❖

❖ Družini Plestenjak ob rojstvu tretjerojenke Ane ❖

ZAHVALE

... mamici Alenki Frangež, da nam je prinesla žabji mrest in smo lahko opazovali življenjski krog žabe.

... predstavnikom minoritov, kapucinov, šolskih sester, frančiškank marijinih misijonark in uršulink za veselo in ustvarjalno katehezo na družinskem dnevu.

... gasilcem Gasilskega društva Ljubljana mesto za nazorno predstavitev njihovega dela in opreme.

... dr. Jožetu Ramovšu za spodbudo staršem k iskreni komunikaciji.

... Eriku in Sebastjanu, našima vodovodarjema, za podarjen kozolec, ki krasi naše igrišče.

SKLAD IZAK IN BOTRSTVO

Iz dobredelnega sklada Izak pomagamo družinam, ki se znajdejo v težjih finančnih situacijah, pri plačevanju stroškov vrtca za prehodni čas. Za vsak dar se vam najlepše zahvaljujemo.

TRR: SI56 2900 0005 0424 822

Kdor bi želel pomagati družinam pri rednem pokrivanju stroškov vrtca, lahko postane tudi njihov boter. Svojo pripravljenost sporočite ravnateljici vrtca.

V JASLIH IN VRTCU NAM PRIDE PRAV:

- manjši predmeti, ki na realen način predstavljajo nek predmet, osebo, žival
- leseni in kovinski predmeti za loščenje
- prozorne škatlice od čokoladnih bonbonov (Ferrero rocher)
- poganjalci, kolesa, ki jih ne potrebujete več
- igrača - dojenček in obleke zanj
- papir različnih barv in trdot
- žebliji in kosi lesa za zabijanje žeblijev

NARIŠI SVOJ OBRAZ!

Sveta Angela

Matic K. ☀️ 6 let